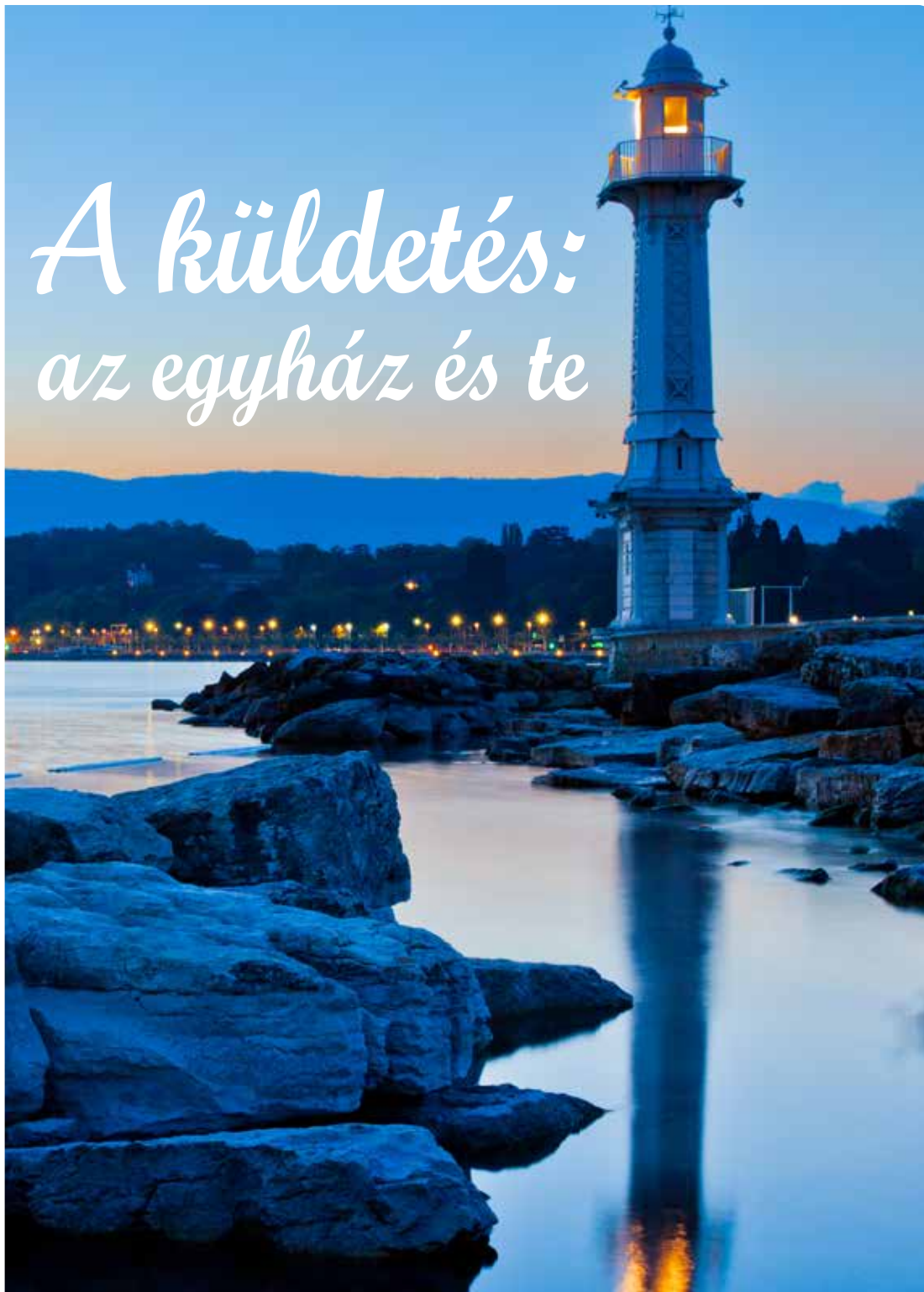

2016. JANUÁR: A MÁSODIK ESÉLY ILLÚZIÓJA + JÉZUS, A SZENTLÉLEK ÉS AZ EGYHÁZ AZ APOSTOLOK CSELEKEDETEIBEN + ISTEN ÖNVALLOMÁSA
A SZENTÍRÁSBAN (II) + PÉLDAÉRTÉKŰ ADÓRENDSZER + „LEGYÜNK BARÁTOK!” + A NAGY ADVENT NAPJA ÉS ÓRÁJA (II) + AZ UTOLSÓ VÁLTO

Adventszemle

HAVONTA MEGJELENŐ TÁJÉKOZTATÓ ÉS GONDOLATBRESZTŐ FOLYÓIRAT A KRISZTUS VISSZAJÖVETELÉT VÁRÓKNAK

curieruladventist.ro

*A küldetés:
az egyház és te*

Adventszemle

„Íme, Én hamar eljövök...”

Küldetésünk, hogy Urunkat, Jézus Krisztust dicsőítsük határtalan szeretete bizonyítékainak ismertetésével. Célunk az, hogy cikkeink és híreink által olvasóink jobban megismerjék a Megváltót, és reménykedve várják közeli eljövetelét.

12

3 Vezércikk

Ștefan Tomoiagă
Újévi köszöntő

4 Hírszemle

- Az Unió Női Szolgálatok Osztályának Országos Találkozója
- A Román Unió Rendkívüli Közgyűlése
- Premed Egészségügyi Központ
- Nyugvóra tért

7 Ismerjük meg adventista családunkat

- Leamna de Sus
- Franciaország

14

8 Diaszpóra

Benone Lupu
A római adventista gyülekezet

10 Vélemények

Sorin Petrof
A második esély illúziója

12 A hónap kérdése

Ron Clouzet
A küldetés:
az egyház és te

14 Lelki élet

Remus Soare
Jézus, a Szentlélek és
az Egyház az Apostolok
Cselekedeteiben

17 Igék és jelentésük

Gabriel Ișvan
Pál és a csodatevő
tárgyak

23

18 Teológia

Szallós-Farkas Zoltán
Isten önvallomása
a Szentírásban (II)

23 Bibliai gazdaságtan

Dan Constantinescu
Példaértékű adórendszer

26 AMiCUS

Marcel Brândzanic
„Legyünk barátok!”

28 Reflexiók

Florin Lăiu
A nagy advent napja
és órája (II)

30 Gyermekoldal

Alina Chirileanu
Zsoltárok

28

31 Szívtől szívnek

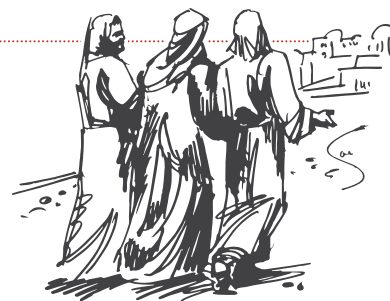
Marius Munteanu
Az utolsó váltó

„Adj szeretetet szívembe,
hogy úgy szeressem fele-
barátaimat, ahogy Te
szereted őket. Vezess úgy,
hogy mindig előtérbe
helyezzem őket, szeressem
őket, gondoljak rájuk és
szolgáljam őket, a Te neved
dicsőségére. Adj bátorságot,
hogy önkéntesen szolgál-
tot tegyek érettük, habár
a szívem nem erre vágyik.
Tégy engem szolgálóvá,
a Te neved dicsőségére!”

2016. január. A Romániai Hetednapos Adventista Egyház hitnevelő és tájékoztató havilapja.
Megjelenik havonta az Unióbizottság irányításával.

Igazgató Balla Lóránd; Főszerkesztő Teodor Huțanu; Tanácsadók Ștefan Tomoiagă, Aurel Neațu, Eduard Călugăru, Florin Istrate, Mihai Maur, Iosif Pașca, Georgel Pîrlitu, Szász Ernő; Különleges munkatársak Romică Sîrbu, Dragoș Mușat, Daniel Chirileanu, Florian Ristea; Fordította Papp Andrea; Szerkesztette Zakariás Loránd; Tördelés Szócs Erzsébet; Levelezési cím Curierul Adventist (Adventszemle), str. Cuza Vodă, nr. 12, Cluj-Napoca, jud. Cluj, cod 400107; Tel. 0740-100015; E-mail mezeiaron@yahoo.com; Website www.curieruladventist.ro; Nyomtatás Tipografia Fast Print, Șos. Cernica, nr. 101, Pantelimon, jud. Ilfov; Tel. 021/323 00 20, Fax 021/323 00 40

ISSN 1842 - 3361

ÚJÉVI KÖSZÖNTŐ

– A Romániai Hetednapos Adventista Egyház újonnan megválasztott elnökének üzenete –

Minden év kezdetekor értékelünk, tervezgetünk, aggodalmaskodunk. A jövő bizonytalannak tűnik, olyan, akár a tajtékozó tenger. Hol találhatunk nyugalmat és reményt ilyen körülmények között?

A Szentírás kihívó kérdések elé állít, de meg is válaszolja azokat, és e válaszok csodálatot ébresztenek bennem. „Honnan jön az én segítségem?” – kérde Dávid, a zsoltáros (Zsolt 121:1), és ezt nyugodtan megtehetjük az év kérdésének is. Az egyedüli választ, amely békét, nyugalmat és biztonságot ad, a második versben olvashatjuk: „Az én segítségem az Úrtól van.”

Amikor imádkozol, és Isten válaszol kérésedre, reménység árad szívedbe. Kívánom, hogy a 2016-os évben sok imára kapjatok választ az Úrtól.

Az egészséges lelki élet érdekében szükséges, hogy naponta többször szánjunk értékes percek az imádkozásra és a Szentírás tanulmányozására. Ezek az igazi aranypillanatok.

Kívánom, hogy 2016 folyamán állandóan harcban álljatok a bűnnel, és békeszövetségben Istennel és felebarátaitokkal. „Mert még vajmi kevés idő, és aki eljövendő, eljön és nem késik” (Zsid 10:37). Hiszünk Jézus Krisztus küszöbönálló viszszejöttében. Imádkozunk, és várjuk azt az aranypillanatot, mely megváltja Földünket.

Kedves hittestvéreim és barátaim: áldott új esztendőt kívánok nektek! ■

Stefan Tomoiagă, a Román Unió elnöke

**EGYÜTT
HAZAFELE
STEFAN
TOMOIAGA**

**„MERT MÉG VAJMI
KEVECS IDŐ, ÉS AKI
ELJÖVENDŐ, ELJÖN
ÉS NEM KÉSİK”
(ZSID 10:37).**

Ébredés és Reform

te, családotod, gyülekezeted, felebarátaid

„Fújjátok a kürtöt a Sionon, és rivalgjatok az én szent hegyemen! Rémuljenek meg e föld minden lakói; mert eljő az Úrnak napja; mert közel van az.”

„De még most is így szól az Úr: Térjete meg hozzám teljes szívetek szerint; böjtöléssel is, sirással is, kesergéssel is. És szíveteket szaggassátok meg, ne ruháitokat, úgy térjete meg az Úrhoz, a ti Istenetekhez; mert könyörülő és irgalmas Ő; késedelmes a haragra, nagy kegyelmű, és bánkódik a gonosz miatt.”

„Fújjátok kürtöt a Sionon; szenteljete böjtöt, hirdessetek gyűlést! Gyűjtsétek össze a népet, szenteljéte meg a gyülekezetet; hívjátok egybe a véneket, gyűjtséte össze a kisdedeket és a csecsszopókat; menjen ki a vőlegény az ő ágyasházából és a menyasszony is az ő szobájából. A tornác és az oltár között sírnak a papok, az Úr szolgálói, és mondják: Légy kegyelmes, ó, Uram, a te népedhez, és ne bocsásd szidalomra a te örökségedet, hogy

A lelki ébredés csak imára jött válaszként várható:

uralkodjanak rajtuk a pogányok. Miért mondanák a népek között: Hol az ő Istenük?” (Jóel 2:1.12-13.15-17).

„Népünknek a szentségben való megújulásra van a legnagyobb és legégetőbb szüksége. Az erre való törekvést kell elsődleges munkánknak tekintenünk! Komoly igyekezetre van szükség az Úr ezen áldásának elnyeréséhez. Nem azért van ez így, mintha az Úr nem lenne készsége ránk árasztani áldását, hanem mert készületlenek vagyunk annak elfogadására. Mennyei Atyánk nagyobb készséggel adja Szentlelkét az azt kérőknek, mint amilyen földi szülők adnak jó ajándékokat gyermekeiknek.

A mi feladatunk viszont az, hogy bűnvallomás, alázat, bűnbánat és komoly ima által eleget tegyünk azoknak a feltételeknek, amelyek mellett Isten áldásaiban részesülhetünk. A megújulásra egyedül imára jövő válaszként számíthatunk. Az emberek nem találhatnak örömet az Ige hallgatásában mindaddig, amíg nélkülözik Isten Szentlelkét. Amikor azonban a Lélek ereje megérinti szívüket, az Istenről szóló beszéd nem marad hatástalan” (E. G. White, *Szemelvények*, 1/81).

Az Unió Női Szolgálatok Osztályának Országos Találkozója

» » » » »

ARomániai Hetednap Adventista Egyház Női Szolgálatok Osztálya a 2015. november 6. és 8. között Porumbákön megtartott Országos Találkozója keretében megrendezte a Generál Konferencia szintjén előkészített Leadership Program második szakaszát. A „Világíts! Jézus jön!” mottó margójára felépített szemináriumok arra készítették a résztvevőket, hogy törekedjenek a valódi ébredésre személyes élettapasztalatukban, családjukban és a gyülekezetben, és ennek eredményeképpen kapcsolódjanak be az evangélium hirdetésének munkájába az összes rendelkezésre álló módszer felhasználásával: imaszolgálat, kiscsoportos tevékenységek, evangelizációs programok, a volt tagok visszanyerése, látogatások, az új tagok tanítványságra nevelése, a fiatalok tanácsolása stb.

Különleges meghívottak voltak: Denise Hochstrasser, az Inter-Európa Divízió Női Szolgálatok Osztályának vezetője, valamint Beatrice Lospa, Eliza

Spătărelu, Camelia Ban és Stela Manda. A zenei szolgálatért Irina Pica és Corina Spătariu felelt.

Azért imádkozunk, hogy az Unió gyülekezeteiben működő Női Szolgálatok Osztályok több mint 100 vezetője továbbra is megtapasztalja életében en-

nek a találkozóknak az örömét, és hívja meg Jézust, hogy élete és szolgálata által megvilágítson minél több értékes szívet.

Teodora Goran, az Unió Női Szolgálat Osztályának vezetője

A Román Unió Rendkívüli Közgyűlése

» » » » »

Ștefan Tomoiagă

Ștefan Tomoiagă lelkész a Romániai Hetednap Adventista Unió újonnan megválasztott elnöke.

Ștefan Tomoiagă lelkészt 2014-ben megválasztották a Romániai Hetednap Adventista egyház titkári tisztségébe, előtte pedig az Észak-Erdélyi Egyházterület elnöke volt. Aranyosgyéresen és Kolozsváron szolgált lelkészként. Házassága Adina, kislánya Elis Natanael, kislánya Ameline.

Aurel Neațu

Neațu Aurel lelképásztor a Romániai Hetednap Adventista Egyház újonnan megválasztott titkára.

Neațu Aurel ezidáig az Olténiai Egyházterület elnöki és titkári tisztségét töltötte be, de a Vallásszabadság Osztály élén is szolgált. Lelképásztorként az alexandriai, zimniceai és krajovai központi kerületben tevékenykedett.

Házassága Carmen. Három gyermeke van: Alexandru, Thomas és Ingrid.

Dragoș Mușat

Mușat Dragoș lelképásztor a Romániai Hetednap Adventista Egyház Kommunikációs, Hivatalos Kapcsolatok és Vallásszabadság Osztályának újonnan megválasztott igazgatója.

2002-től a Bánáti Egyházterület Vallásszabadság Osztályát igazgatta, azelőtt pedig lelkészként szolgált a facsádi (Făget), petrozsényi, ponori és vajdahunyadi kerületekben.

Házassága Adela. Két gyermeke van: Mihai és Sorin.

Balla Loránd

Balla Loránd lelképásztor a Romániai Hetednap Adventista Egyház Kiadványok és Etnikai Csoportok Osztályának újonnan megválasztott igazgatója.

2013-tól az Észak-Erdélyi Egyházterület Kiadványok, Szombatiskola és Személyes Szolgálat Osztályok igazgatójaként dolgozott. 2013 előtt a nagybányai és a széki kerületekben szolgált lelkészként.

Házassága Emőke. Két gyermeke van: Hunor és Kincső.

PREMED EGÉSZSÉGÜGYI KÖZPONT Egészség mindenekelőtt!

A Premed Egészségügyi Központ mindenki számára sok egészséget kíván az Új Évben!

Az egészség a menny legértékesebb ajándéka, amelyet csak akkor értékelünk igazán, ha már elvesztettük. A modern orvoslás képes kezelni a panaszok nagy részét, sőt, meg is hosszabbíthatja az életet, a gyógyulás folyamata azonban mennyei cselekedet, melyet a tudomány csak a legcsekélyebb mértékben ismer.

Dr. Constantin Dinu, belgyógyász főorvos, az orvostudományok doktora

Diana Aslan, gyógytornász, a vízterápiás medencénél

Az egészséges életmód magába foglalja többek között a helyes étkezést, a pihenést, a rendszeres testedzést és a lelki egyensúlyt, másrészt pedig egy megfelelő környezet kialakítását mindennapjaink és tevékenységünk kifejtésére. Az életminőség szinten tartásához azonban elengedhetetlenül fontosak a rendszeres orvosi ellenőrzések, szakorvosi vizsgálatok és évenként megismételt analízisek még akkor is, ha látszólag semmiféle egészségügyi gondunk nincs.

Premed Egészségügyi Központ – a Munténiai Hetednap Adventista Egyház egyik projektje, amely a világszinten működő többi adventista egészségügyi intézmény példáját követve más megközelítésben szemléli az egészség és a betegség kérdéskörét, elkíséri a beteget a panaszok kezelésének folyamatában, figyelembe veszi a szövődmények megelőzését, pszichológiai, társadalmi és lelki támogatást biztosít, ugyanakkor tanácsokat nyújt egy egészségesebb életmód kialakításához.

A Premed orvoscsapata odaadó szakemberekből áll, akik folyamatosan tudásuk tökéletesítésére törekednek, és a különböző orvosi szakterületek áttérhetőségében képezik magukat, a lehető legjobb eredmények elérése érdekében.

Premed Egészségügyi Központ

Fotó: Emanuela Jalbă

Cím: Prelungirea Ghencea út, 27,
6. kerület, Bukarest
Telefon: 0314-311-890; 0752-588-812
E-mail: contact@premed.ro
www.premed.ro

A Premed Egészségügyi Központ elsődleges orvosi ellátást, de szakrendeléseket is biztosít, valamint kezelést és helyreállítást minden korosztály részére. Megfelelő kezeléseket és az egészséges életmódra vonatkozó tanácsokban a következő szakrendelőkben részesülhetünk:

- ✓ Háziorvosi rendelés
- ✓ Gyermekgyógyászat
- ✓ Szakszerűen felszerelt fizioterápiás- és modern eszközökkel ellátott gyógytornász rendelő
- ✓ Belgyógyászat, gasztroenterológia, ultrahangos képalkotó diagnosztikával
- ✓ Általános sebészet
- ✓ Ideggyógyászat
- ✓ Fül-orr-gégészeti és hallásvizsgálat
- ✓ Fogorvosi rendelés

További információkért keressék fel honlapunkat: www.premed.ro, vagy hívjanak telefonon a 0314-311-890-ás és 0752-588-812-es számon.

PREMED
EGÉSZSÉGÜGYI KÖZPONT
Egészség mindenekelőtt!

ÚJ! GYERMEKGYÓGYÁSZAT

Szolgáltatásaink

- ✓ A gyermek harmonikus fejlődésének monitorizálása
- ✓ A gyermekbetegségek megelőzése, oltások adminisztrálása

- ✓ Tanácsadás kiegyensúlyozott táplálkozáshoz, a gyermek korának és egészségi állapotának függvényében
- ✓ Heveny betegségek kóriszméze és kezelése
- ✓ Kórházi ápolás idült betegségek esetén

Egészség mindenekelőtt!

Dr. Aurelia Ritivoiu

✓ gyermekgyógyász

✓ 40 év tapasztalat

✓ egyetemi asszisztens

Chiorean Margareta » » » » »

NYUGVÓRA TÉRT

2015. szeptember 23-án, 91 éves korában elhunyt Margareta Chiorean testvérnő. Fiatal korában, pedagógiai tanulmányai elvégzése után ismerte meg az adventista egyházat és kötött szövetséget Istennel. Chiorean Daniel lelkéssel kötött házassága után teljességgel a szolgálatnak szentelte életét, családjával

együtt a szatmárnémeti körzetben tevékenykedett. Nemsokára özvegyen maradt, és hátralévő életét is özvegyiségben töltötte. Férje korai halála után egyedül nevelte két lányát, Máriát és Corneliát.

A temetési szertartásra Alsóidecsen került sor, az volt ugyanis Margareta testvérnő utolsó kérése,

hogy férje mellett várja a dicső feltámadás hajnalát. A vigasztalás és a remény ígét Csabai Gyula lelkész szólt a család, a rokonság és a temetésre összegyűlt közösség bátorítására.

Adja az Úr, hogy esetében is teljesüljön az ígélet: „Fizessen meg az Úr a te cselekedetedért, és legyen teljes a te jutalmad az Úrtól, Izráelnek Istenétől, akinek szárnyai alatt oltalmat keresni jöttél” (Ruth 2:12).

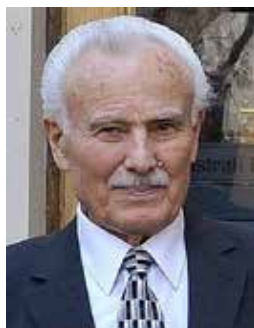
Emilian Niculescu, nyugalmazott lelkész

Teodor Niculescu » » » » »

NYUGVÓRA TÉRT

A 2015-ös év tele fájdalmasan köszöntött be: elhunyt Teodor Niculescu testvér. Halála nemcsak családja, hanem a bukaresti adventista közösség tagjait is mélyen megrendítette.

Teodor Niculescu lelkész 1927. február 19-én született, a besszarábiai Orhei megyében, Rezinán. Szülei, Ana és Alexandru a második világháború sújtottjaként gyermekeikkel együtt kénytelenek voltak elképzelhetetlenül nehéz körülmények között hatalmas távolságokat megtenni, míg nyugodt lakhelyet találtak, ahol békeségben nevelhették gyermekeiket. Így került az ifjú Teodor Niculescu román földre, először Temesvárra, majd Konszancára.

1946-ban kötött szövetséget az Úrral keresztség által, majd beiratkozott a brassó-méhkerti Bibliai Intézet kurzusaira. 1949-ben végzett, 19 kollégája közül megemlíti Aurel Pălășan-t, Ioan Stoiu-t, Dumitru Popa-t és Titus Cazan-t.

Lelkészi szolgálatát Moldvában kezdte, először

Rădăuți környékén volt misszionárius, majd Piatra Neamț-on szentelték fel lelkésznek 1962 novemberében. 1959-ben kötött házasságot Dengel Gertrud-Máriával, akivel boldog, szeretetteljes kapcsolatban élt 56 éven keresztül.

1967-ben választották meg az Unió tanácsosának. 13 évig szolgált ebben a minőségében, utazott és prédikált különböző gyülekezetekben az egész or-

szágban, csodálatosan összehangolva az irodai munkát a lelkészi szolgálattal. 1977-ben született meg fia, Erhard, akit feleségével együtt nagy szeretetben neveltek.

1980-ban visszahívták a lelkészi pályára először a Popa Tatu, majd a Labirint, a Cuza Vodă, a Bellu és a Brâncoveanu gyülekezetekbe. 1989 októberében választották meg a Munténiai Egyházterület elnökének, amely tisztviségen 1992-ig szolgált. Vezette a forradalom utáni első évek tevékenységét, szembenézett az új kihívásokkal, és felhasználta az újonnan adódott lehetőségeket a munka kiterjesztésére.

November 30-án, hétfőn hunyt el abban a reményben, hogy az Úr elfogadta őt és újra életre hívja az első feltámadáskor.

Leonida Ghioaldă, lelkész

Vasile Dan » » » » »

NYUGVÓRA TÉRT

2015. március 2-án, kevéssel hajnali két óra előtt hunyt ki békében Vasile Dan testvér életének lángja. 1926. január 14-én született a Maros megyei Libánfalván. 1948-ban kötött szövetséget Istennel keresztség által. Mind vezetői tisztségben, a gyülekezet presbitereként, mind egyszerű tagként Istent

és az egyházat szolgálta a szószéken és azon kívül egyaránt, látogatta a tagokat, buzgón tevékenykedett különösen az újonnan megtértekért, akik mivel nemrég csatlakoztak a gyülekezetekhez, szükségük volt támaszra. 1953-ban vette feleségül Sofia Obancea testvérnőt. Családjukat Isten négy gyermek-

kel és két unokával áldotta meg. Vasile Dan testvér utolsó kívánsága az volt, hogy a Kristálytengernél, Isten trónjánál találkozzék mindazokkal, akiket ismert és szeretett.

Dr. Nicolae Dan, a mezőmésesi Lifestyle Egészségközpont igazgatója

LEAMNA DE SUS

Valahol a Zsil folyó mentén, egy festői tájat idéző csodálatos erdő szomszédságában található a Leamna de Sus-i Hetednap Adventista Gyülekezet. Az itteni oltván testvéreink már 1930-tól ég felé emelt tekintettel várják azt a napot, amikor végre megláthatják Urukát a közelgő felhőkön.

Az advent hírt Ilie Tudor hozta első alkalommal a faluba. A mai imaházat 1937-ben építették a Toma Constantintól vásárolt telekre. A gyülekezet azóta folyamatosan növekedett, és gyűjtögette a mennyei tárházakba a különböző, de különlegesen szép alkatú és jellemű embereket.

A Szentlélek mintha korlátlanul árasztotta volna e közösségre a talentumokat. Csodálatos énekhangok, ifjúsági kórus, mandolinzenekar, harmonikások, gitárosok, fúvós zenekar örvendeztetik a közösséget, de vannak közöttük építésszek, méhészek, kertészek, állattenyésztők, sőt, a zeneakadémia végzettjei is, valamint tanárok, egy orvos, egy közgazdász, a Viață și Sănătate Kiadó egyik alkalmazottja, egy pedagógus, aki a krajovai Adventista Líceumban fejt ki tevékenységét, és a helység tüdőgyógyászati kórházában dolgozó több egészségügyi alkalmazott.

Mindannyian egyenlő mértékben járulnak hozzá a lelki melegség légkörének kialakításához, az összhang és a testvéri szeretet megteremtéséhez. Nagyok és kicsik, férfiak és nők, fiatalok és idősek árasztják szerteszét az imádat örömét és a missziós lelkiületet.

Több éve, minden szombat délután a hívők egy csoportja missziós kirándulásokra indul a környező falvakba, ahol még nem élnek adventisták. Megosztják az ott lakókkal megtérésük tapasztalatát, könyveket ajándékoznak, vagy imádkoznak azokkal, akik ezt kérik. Egy másik csoda számunkra, hogy 2014-től a szomszédos településen, Leamna de Jos-on, ahol ugyan még nincs gyülekezetünk, működik egy adventista óvoda, amelybe jelenleg 10 gyerek jár. De lehet, hogy a leglátványosabb jelenség mégis az, hogy hat év alatt a gyülekezet 14%-al növekedett.

Még alázatosabban, még érdemtelenebbül, de ugyanakkor még nagyobb szeretettel és missziós lelkesedéssel szeretnénk áldani, dicsérni és magasztalni annak Nevét, Aki minden ember megváltásáért meghalt, Aki feltámadt és egy napon visszatér, hogy elvigyen magával a dicsőségbe.

Ciprian Crăciun, lelkész, Leamna de Sus

Elérhetőségünk: Hetednap Adventista Gyülekezet, Leamna de Sus, Bucovăț község, Dolj megye.
Facebook-címünk: azs.leannadesus

FRANCIAORSZÁG

A Francia Köztársaság Nyugat-Európa egyik legnagyobb és legfontosabb állama, a világ ötödik gazdasági nagyhatalma és egyben a legkeresettebb turistacélpont az egész világon. Lakosságának száma meghaladja a 64 milliót, területe 643.801 négyzetkilométer, amelyből 551.550 négyzetkilométer jelenti az úgynevezett „métropolitain” területet az európai kontinensen, a többi terület pedig a világ más részein terül el („outre-mer”, azaz tengerentúli területek).

Becslések szerint a lakosság háromötöde római katolikus. A kereszténység régi hagyományokkal rendelkezik ebben az országban: Klodvig, a frankok királya 498 karácsonyának éjjelén alattvalóival együtt áttért a kereszténységre.

Franciaországban él Európa egyik legnagyobb muzulmán közössége, több mint 5 millió lélek. Mellettük több mint 700.000 zsidó vallású, körülbelül ugyanannyi protestáns és elenyésző számú ateista él az országban.

Az advent üzenetet Czechowski prédikálta először a mai Franciaország területén. Biztosan tudjuk, hogy az európai adventisták első hivata-

los folyóirata, rögtön Andrews Svájcba érkezése után, francia nyelven jelent meg. Annak ellenére, hogy az adventizmus nehezen tört magának utat ezen a területen, 1901-ben megszervezték az első adventista gyülekezetet Párizsban, 1902-ben pedig a statisztikai adatok 10 gyülekezet és 130 tag létezését konstatálják.

1922-ben alakult meg az adventista könyvkiadó, és 25 évvel később közvetítették az első rádióműsort francia nyelven. A rádióműsorok fenntartására 1948-ban megalakult az első levelező bibliaiskola.

Jelenleg Franciaországban majdnem 14.000 tagot tartanak számon, akik szombatonként 122 gyülekezetbe és 24 csoportba gyülekezve imádják Istent. A számos, korcsoportok, foglalkozások szerint megszervezett missziós program, a jótékonyági események, a nemrég kialakult drámai helyzetben történt azonnali segítségnyújtás egy olyan Adventista Egyházzal tesz biznyságot, amely él és vágyik arra, hogy a körülötte élőknél hirdesse az evangéliumot.

Adrian Neagu, szerkesztőségi titkár, Viață și Sănătate Kiadó

A RÓMAI ADVENTISTA GYÜLEKEZET

Arómai román adventista gyülekezet a közvetlenül a romániai forradalom után érkezett első bevándorlók jöttével egy időben alakult meg. 1990-ben jött Natu Daniel, Bărbulescu Stelian és Plăcintă Petru testvér. Nemsokára mások is csatlakoztak hozzájuk, és megalakult az első kis csoport, amely a Lungotevere Michelangelo utcai imaházban gyülekezett. 1992-ben már mintegy húszan voltak, három évvel később pedig hetvenre emelkedett a számuk.

A csoport növekedése egy külön gyülekezési helyet és román nyelvű közösségi alkalmakat követelt. Így rendezték meg az első román nyelvű istentiszteleteket szombat délutánonként. A kis csoport tagjai kezdték meghívni barátait és ismerőseiket, akik a maguk során csatlakoztak a csoporthoz. Beérkeztek az első keresztségi kérelmek is, és ezzel együtt szükségessé vált egy román nyelvű lelkész szolgálata is. Samuel Negrea testvért kérték meg ennek a feladatnak az elvállalására. 1995-ben megszervezték a gyülekezetet,

amely egy ideig az evangélikus testvérek gyülekezési helyén működött, az Esercito della Salvezza-n.

A taglétszám egyre növekedett, egyre többen csatlakoztak a közösséghez. Elkezdődött különböző tevékenységek és programok szervezése, így a gyülekezet a római Valdens Templomba helyezte át működését. Ez egy szép időszak volt, számos missziós kiszállással, nyilvános tevékenységekkel és különleges programokkal. A taglétszám pedig folyamatosan növekedett, már elérte a 400 főt. Az Olasz Unió segítségével 2005-ben felépült az első saját imaház. A román gyülekezethez további 100 tag csatlakozott, köztük olaszok is, akik örömmel vettek részt az istentiszteleti és a közösségi alkalmakon. Akkor, összesen mintegy 500-ra emelkedett a tagok száma. Saját imaházuk lévén, a gyülekezet még inkább fejlődött. Egymást követték a jótékonyági, társadalmi, ifjúsági és ösker-programok. A jótékonyági koncertek természetesnek számítottak.

A ROMÁNIAI NAGYKÖVET-SÉGGEL IS EGYÜTTMŰKÖDÜNK KÜLÖNBÖZŐ, A ROMÁN KÖZÖSSÉGET ÉRINTŐ PROGRAMOK KIDOLGOZÁSÁBAN: KÓRHÁZI LÁTÓGATÁSOK, OTTHONI BETEGGONDOZÁS, JÓTÉKONYSÁGI TEVÉKENYSÉGEK, KONCERTEK.

© Mircea Popa

2009-ben Samuel Negrea helyét Lupu Corneliu Benone lelkész vette át. Ugyanabban az évben hívták meg Rómába evangelizációs sorozatra Shawn Boonstra testvért. A kampány előkészítése több mint fél évet vett igénybe. Több mint 700.000 szórólapot osztottak ki, plakátokat, cikkeket és reklámszövegeket nyomtattak, melyeket az újságokban és a televízióban is közöltek. Még soha nem volt Rómában ehhez hasonló akció. A román gyülekezet lelkes bekapcsolódása példaértékű volt. Egy-egy 15-20 főből álló csoport folyamatosan dolgozott ennek a programnak az előkészítésén. Bizonyos alkalmakkor az egész gyülekezet kiment az utcákra szórólapokat osztogatni.

Az evangelizációs kampányt különböző jótékonyági programok követték, melyek a mai napig folytatódnak. A Római Polgármesteri Hivatal és az Élelmiszerbank közreműködésével sikerült egészségre jutnunk, amely egyezés értelmében élelmiszereket vehettünk át a római nagyáruházakból vagy raktárakból, majd szétoszthattuk a szegényeknek. Marianu Lupu testvér kezdeményezésére, Sergiu Pielmus, Saimu Lucian, Dan Gug, Bădică Emanuel, Gabi Mușat és sok más testvér segítségével elkezdtünk élelmiszert osztogatni az állomáson tengődő hajléktalanoknak. Az akció jelenleg is tart, és mintegy 160 személyről van szó. Minden héten meglátogatjuk őket. Ugyanakkor akik szeretnék, betérhetnek az imaházba is egy meleg étel elfogyasztására, zuhanyozni, vagy egyszerűen csak beszélgetni, tanácsot kapni.

Ugyancsak ebben az időszakban a gyülekezet elkezdte közös szolgálatát az olaszországi ADRA-val, Afrikában zajló humanitárius programok megszervezésére. Különböző önkéntes csoportok mentek Namíbiába, ahol felépítettek egy kórházat, két hálótermet és egy ebédlőt. A romániai ADRA-val együttműködésben a gyülekezet elhatározta, hogy hozzájárul két családi ház felépítéséhez, szükségben levők részére.

Az egyik ház Munténiában, a másik Olténiában épült fel, ugyanakkor segítettek egy harmadik projektben is, Moldvában.

A római adventista gyülekezet a román állam különböző intézményeivel is sikeresen együttműködött: a nagykövetségekkel, konzulátusokkal, a külügyminisztériummal. Különböző alkalmakkor Dana Constantinescu nagykövet asszony vagy a minisztérium képviselői is jelen voltak tevékenységeinken. Különleges módon szeretném kiemelni az év végi koncerteket. A Barátság Napján a Rómában élő többi 17 nemzettel együtt összeállítottunk egy multikulturális programot, amelynek keretén belül nagykövetek és kormányok képviselői is jelen voltak gyülekezetünkben. Dana Constantinescu nagykövet asszony köszönetet mondott gyülekezetünknek, az akkor érkező zimbabwei nagykövet, Godfrey Magwenzi úr pedig, adventista lévén, büszkén jelentette ki: „Ennek az egyháznak vagyok a tagja!” A Romániai Nagykövetséggel is együttműködünk különböző, a román közösséget érintő programok kidolgozásában: kórházi látogatások, otthoni beteggondozás, jótékonyági tevékenységek, koncertek.

Az európai válság az utóbbi időben itt is érezte hatását, és több, mint 200 személy döntött úgy, hogy visszatér Romániába, vagy más országban próbálkozik. Mindezek ellenére azonban a gyülekezet folytatja Istentől kapott küldetésének végzését ezen a helyen. Minden eddigi csodálatos tapasztalatért hálát mondunk mennyei Atyánknak, és őszinte szívvel kijelentjük: „Mindaddig megsegített minket az Úr!” Továbbra is a rendelkezésére állunk mindaddig, míg tart a kegyelemidő. ■

Benone Lupu, a római adventista gyülekezet lelkésze

**ROMÁNOK
ROMÁBAN
BENONE
LUPU**

**MINDEN EDDIGI
CSODÁLATOS TAPASZ-
TALATÉRT HÁLÁT
MONDUNK MENY-
NYEI ATYÁNKNAK, ÉS
TOVÁBBRA IS A REN-
DELKEZÉSÉRE ÁLLUNK
MINDADDIG, MÍG TART
A KEGYELEMIDŐ.**

A MÁSODIK ESÉLY ILLÚZIÓJA

AZ ÖRÖK ÉLET FOGALMA MEGLEHETŐSEN HOMÁLYOS VOLT A JUDAIZMUSBAN, MÉGIS A KOR SZEMLÉLETÉBEN AZ ÖRÖK ÉLET EGY EZEN A VILÁGON TÚLI ANYAGI VAGY LELKI LÉTEZÉSRE UTALT, AMELYET AZONBAN ÉRDEMEK RENDSZERE FELTÉTELEZETT.

Amikor Jézus kijelentette: „Bizony, bizony mondom néktek: Aki énbennem hisz, örök élete van annak” (Jn 6:47), a hallgatóság nem értette pontosan, mire utalt a galileai Rabbi. Annak ellenére, hogy az örök élet fogalma meglehetősen homályos volt a judaizmusban, mégis a kor szemléletében az örök élet egy ezen a világon túli anyagi vagy lelki létezésre utalt, amelyet azonban érdemek rendszere feltételezett. „Aki dolgozik a szombat előtti napon (péntek), eszik szombaton, azonban aki nem dolgozik az előkészület napján, mit eszik szombaton?” (Talmud Bavli, Avodah Zarah 3a). Annak ellenére, hogy az utalás sokkal későbbi korból származik, jelzi az erőfeszítés kötelező voltát. A szombatot pedig párhuzamba vonták az örök élettel (*Olam Ha-Ba*). Az üzenet világos: nincs munka szombat nélkül, és szombat se munka nélkül! Más szavakkal: az örök életet nem kapjuk, hanem becsületes munkával elnyerjük. Jézus azonban többféle összefüggésben is kijelentette, hogy Ő az élet (Jn 14:6), és Ő mindenkinek felajánlja azt, és nem személyes érdemei, hanem a hite alapján. Mit szeretett volna Jézus kifejezni azzal a kijelentésével, hogy most lépünk az örök életbe?

Lukács evangéliuma 15. és 16. fejezete lényegében egy egységes egész alkot, amely tulajdonképpen Jézus egyik prédikációja. Az előző, 14. fejezetben a vallási elit, a farizeusok egy csoportja hívta meg Jézust ebédre, most pedig a bűnösök „krémje”, a vámszedők. Jézus szem előtt tartotta a három osztályt: vámszedők, farizeusok és tanítványok. Három fő példázata, a *tékozló fiú*, a *hűtlen szolga* és a *könyörtelen gazdag* tulajdonképpen Jézus üzenete e három embercsoportnak. A vámszedők csak a jelen élettel foglalkoztak, a tanítványok az eljövendővel, a farizeusok pedig megpróbálták összeegyeztetni a kettőt. Lényegében Jézus beszédet tartott az élet feltételeiről és korlátairól. De melyik életéről is volt szó?

Bizonyos mértékben hajlamosak vagyunk egy bipoláris képlet szerint gondolkodni, melyben a földi élet és a mennyei élet kettőssége tulajdonképpen a valóság felosztását szolgálja. A képlet a kereszténység előtti időkből származik, a kereszténységen belül pedig a középkori kereszténységre jellemző. Ezzel ellentétben a Biblia csak sze-

rény utalásokat tesz ezzel kapcsolatban. Nem tudunk sokat az eljövendő életéről, azt viszont igen, hogy a Biblia feltárja ezt a perspektívát, de nem teszi hétköznapivá és közönségesé szenzációs részletek bemutatása által. Az I. században a judaizmus ezen kettősség alapján magyarázta a kérdést, ez a gazdag és a szegény Lázár fantasztikus példázata a jövőbeli élet kettősségéről, vagyis a mennyről és a pokolról. Jézus üzenete azonban más: az örök élet nem egy ettől az élettől különálló, ettől teljesen elzárható egység. Az örök élet tulajdonképpen a földi élet meghosszabbítása (Lk 16:11-12, Mt 25:14-30).

A Biblia egyetlen életéről beszél. Isten a kezdetben nekünk adta az élet ajándékát, ennek örökké tartó meghosszabbítása azonban a felelősségvállalás feltételéhez kötött (1Móz 2-3. fejezet). Az élet fájának központi elhelyezkedése még jobban érvényesíti ezt a gondolatot: az élet feltételes, és csak a felelős viselkedés próbájának sikere esetén hosszabbítható meg. Ádám a jó és gonosz tudásának fájánál elveszítette az élethez való jogot, következésképpen a kezdetben kapott élet nem hosszabbodott meg, hanem elfogyott. Ez pontosan olyan, mint egy korlátozott ideig tartó elem. 900 év elteltével Ádám megszűnt létezni, és minden utóda az élet ezen dinamikájának van alávetve. Egyetlen élet áll rendelkezésünkre, ezt azonban meghosszabbíthatjuk a második Ádám, vagyis Jézus által (1Kor 15:45-55). Az első Ádám által korlátozott ideig élünk, a második által azonban örökké.

Az ember mindig megpróbálta eltolni a történelmen való átkelés gondját addig a pontig, amikor egy végső, nagy összefoglalásban minden megoldódik. Habár csak elméletileg, mégis megpróbáljuk a jövőbeli életbe átörökíteni örömeinket, csökkenti kudarcainkat, kiküszöbölni gondjainkat. Földi környezethez tartozó tájakat, tárgyakat és szokásokat képzelünk el, hogy egy új történetet találjunk ki ezekből. Minden kultúrában és minden korban él egy jól meghatározott felfogás egy előrelátható és folyamatosan időszerűsíthető, transzcendentális valóságról. A megközelítéstől függetlenül – mágia, vallás, bölcsélet, tudomány, éttrend vagy hit – az ember megtagadta a földi élet mulandóságának elfogadását, és legalább képzeletben megalkotott egy jobb világot.

Példái által Jézus azzal foglalkozott, hogy hogyan viszonyulunk ehhez az élethez: a) a tékozló fiú elpocsékolta, b) az engedelmes testvér elhanyagolta, c) a hűtlen szolga veszélyeztette, d) a kegyetlen gazdag elveszítette, e) a szegény Lázár meghosszabbította. Jézus nagyon tisztán és világosan beszél ebben a tekintetben: sáfárok vagyunk, és nincs második esély. Isten számos esélyt ad nekünk ebben az életben, de ezeket elmulasztva nincs lehetőség a hosszabbításra, kivéve a feltámasztást. A halhatatlan lélekről, a mennyről és pokolról szóló hamis felfogást Jézus a kegyetlen gazdag ember példázata által támadta. A halhatatlan lélekhez és a pokol létezéséhez utólag csatlakozott a purgatórium vagy tisztító tűz gondolata, amely egy középkori találmány, és egyfajta megoldás szerepet tölt be a bűnösök zöme számára, akik nem érdemelték meg a pokol büntetését, de az azonnali mennybejutásra sem méltóak.

Miben állt a Jézus által bemutatott négy szereplő hibája? A tékozló fiú az örökség urának képzelte magát, végül azonban nincstelen és mézítelen maradt, mint Ádám Édenben. Az engedelmes testvér az örökség rabjának képzelte magát, a lakomán azonban szegénynek, csalódottnak és boldogtalannak érezte magát. A hűtlen szolga azt hitte, hogy felelőtlenül is kezelheti a vagyont – ezért menesztették. A kegyetlen gazdag önző életet élt, következképpen egyedül maradt a pokolban, bánkódván élete elfogyatkozásán. Jézus mindenik példát arra használta fel, hogy általuk egy bizonyos üzenetet közvetítsen, azonban a három

példázat közös vonása az, hogy csupán egyetlen élet áll rendelkezésünkre: a jelen élet. Ennek örök érvényű meghosszabbítása pedig attól függ, hogy hogyan éljük napjainkat.

Jézus azonban kiemelt egy szereplőt, a legvalószínűtlenebbet mindenik közül: a hűtlen szolgát, aki tudatára ébredt annak, hogy nincs második esély, és sürgősen tennie kell valamit saját maga megmentésére. Jézus kijelentette, hogy bölcsen cselekedett abban az értelemben, hogy „e világnak fiai eszesebbek a világosságnak fiainál a maguk nemében” (Lk 16:8). Miért eszesebbek? Mert tudják, hogy nincs második esély. Egyetlen élet áll rendelkezésükre, amelyet intenzíven és dinamikus módon kell élniük.

Sajnálatos módon a keresztényeknek nincsenek ilyen dilemmáik: kudarc esetén azt gondolják, hogy van még egy esélyük, egy utolsó „szelep” – az örök élet. Ha itt nem sikerült felelősségteljesen élniük, akkor majd ott előlről kezdik (Mt 7:21-27, Lk 13:22-29). Felsőbbrendűen mosolyognak, miközben e világ fiainak az élet meghosszabbítására tett kétségbeesett próbálkozásait szemlélik, és úgy vélik, hogy mindezen erőfeszítés szükegtelen. Mivel egy illúzió áldozatai, a hívők ritkán képesek teljesen és felelősen élni ezen a földön, mert mindig egy második esélyre fogadnak. Jézus azonban nagyon tisztán és világosan beszélt ezzel kapcsolatban: amennyiben nem sáfárkodtunk felelősségteljesen 70-80 évvel, ki bírunk egy örökkévalóságot? Isten eljárása becsületes és hatékony: mindenki saját maga dönti el, hogy részesül-e hosszabbításban vagy sem. Igaz, hogy az örök életet hit által nyerjük el, nem vehetjük meg személyes érdekért, de az életet most kapjuk, Jézus elfogadásával egy időben. Ez pedig felelőséget jelent.

Következtetés helyett: egy napon egy gazdag ifjú jön Jézushoz, és elmondja, hogy szeretne örök életet kapni, és hajlandó mindent megtenni ennek érdekében. Jézus megkérdezi tőle, hogy tudja-e, mit kér. Majd egy egyszerű őszinteségi vizsga eredményeképpen közli vele, hogy készítheti is a csomagjait, mert azonnal indulhat. Amikor az ifjú meghallja a jó hírt, megijed és elfut Jézustól. Egyetlen pillanatig sem gondolta, hogy a menny ennyire közel van, ő pedig ennyire távol tőle! ■

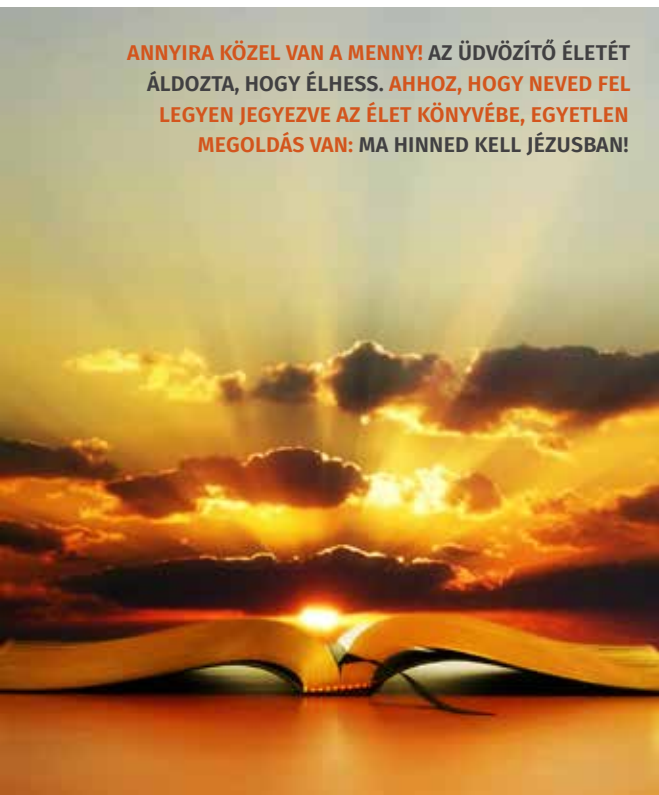
Sorin Petrof, a kommunikációs tudományok doktora, lelkes Londonban

**AZ ÉLET
EGYESSZÁMBAN
SORIN
PETROF**

**AZ ÖRÖK ÉLETET HIT
ÁLTAL NYERJÜK EL, NEM
VEHETJÜK MEG SZE-
MÉLYES ÉRDEMEKÉRT,
DE AZ ÉLETET MOST
KAPJUK, JÉZUS ELFOGA-
DÁSÁVAL EGY IDŐBEN.**

**ANNYIRA KÖZEL VAN A MENNY! AZ ÜDVÖZÍTŐ ÉLETÉT
ÁLDOZTA, HOGY ÉLHESS. AHHOZ, HOGY NEVED FEL
LEGYEN JEGYZVE AZ ÉLET KÖNYVÉBE, EGYETLEN
MEGOLDÁS VAN: MA HINNED KELL JÉZUSBAN!**

A KÜLDETÉS: AZ EGYHÁZ ÉS TE

Miközben napjainkban az emberek számára gyakran nem világos az egyház küldetésének témája, Krisztus tanítványai nagyon tisztán látták ezt a kérdést. A római börtönből Pál arra buzdította az Efézusbelieket, hogy járjanak úgy, mint illik elhívásukhoz, amellyel elhívtak (Ef 4:1), és amely Péter magyarázatában azt jelenti, hogy „hirdessék Annak hatalmas dolgait, aki a sötétségből az Ő csodálatos világosságára hívott el titeket” (1Pt 2:9).

Lorean Mead azt írta, hogy az apostoli egyház modelljében a misszió a hívők lakásának bejárati ajtajában zajlott, még az ellenséges lakónegyedekben is. Azonban az egyház hittagadása után a kereszténységet összetévesztették a Római Birodalommal. Ha valaki a Birodalom polgára volt, az egyet jelentett az egyházi tagsággal, mert az egyház küldetése a szakértők felelősségévé vált, vagy a papságé, akik járták az országot, vagy a katonáké, akik harcoltak a keresztes háborúkban.¹

Itt az ideje visszatérni és személyesen részt venni az egyház missziójában.

Személyes munka

Az egyház küldetése mindig személyes – az én ügyem, az én időm – Jézusért. A misszió azért annyira ritka a mai keresztények körében, mert sokak számára a hit csupán egy vallás az élet kultúrájának, amely megengedi, hogy a hét folyamán higgyenek az evolúcióban, de szombaton adventisták legyenek, vagy megnézzenek olyan filmeket, amelyeket soha nem mernének a gyülekezetben megnézni, kikapcsolódás céljából. A vallás teret enged egy bizonyos kétszínűségnek, egy különbségtételnek a gyülekezeti szóhasználat és az utcai viselkedés között. Sokan egyszerűen csak hagyományként tekintik, mint aminek semmi jelentősége a mindennapi, személyes életben. Annyi még befér, hogy segít bizonyos személyeknek megbékélniük önmagukkal az igazság, a jóság vagy a méltóság összefüggésében.

Csak az a fajta kereszténység tehet különbséget a keresztény életében, valamint annak barátai és ismerősei körében, amelyben Jézus az ember életének központja. Jézus megmenthet, az egyházi intézmények viszont nem.

Eric Liddell aranyérmes atléta lemondott minderről, hogy 20 éven keresztül misszionáriusként szolgáljon Kínában, ahol végül egy fogolytábor-

ban halt meg. Ő mondta: „Mindannyian miszionáriusok vagyunk. Bárhova megyünk, vagy közelebb hozzuk az embereket Krisztushoz, vagy eltávolítjuk őket Tőle.”²

Küldetés nélkül, élet nélkül

A személyes misszió ezen elve tulajdonképpen egy személyes élet- vagy halálkérdés. „Ugyanaz az erőteljes vágyakozás a bűnösök megmentésére, amely a Megváltó életében megnyilvánult, jelen kell, hogy legyen az Ő igaz követőinek életében is. A keresztényt leírhatatlan vágy készíti, hogy lelkeket mentse Krisztusnak. Azoknak, akik egyáltalán nem érzik ezt a vágyat, aggódniuk kellene saját üdvösségükért. Imádkozzanak a szolgálat lelkületéért.”³

A Krisztus áldozata iránt érzett hála arra készíti a megmentett bűnösöket, hogy a lélekmentést az első helyre tegyék életükben. Gyakran gondolkodunk arra, hogy a lelkek megmentése nem a mi lelki ajándékunk. Krisztus azt mondta követőinek, hogy tegyenek biznyságot Róla (Csel 1:7-8), de a *biznyságtevés* az Újszövetségben sehol nem a Lélek különleges ajándékaént jelenik meg. A biznyságtevés feltételezi, hogy másokkal is megoszszuk azt, amit láttunk és hallottunk. Ez nem egy különleges ajándék. Ez egy személyes tapasztalat *eredménye* – sokkal egyszerűbb, mint gondolnánk, mégis sokkal nehezebb, mint amire számítottunk.

Úgy tűnik, hogy mindenki biznyságot tesz. Egy labdarúgó csapat szurkolói biznyságot tesznek csalódottságukról, amikor csapatuk vereséget szenved. Egyesek ajkukat, szavaikat, hanglejtésüket használják, mások telefonjukat, és azonnal megírják barátaiknak a történeteket. Ismét mások semmit nem mondanak, de testbeszédük szemlélteti, hogy mennyire rosszul viselik a vereséget.

Amikor a vegyészeti szakon az egyik diáklány a várt 5-ös osztályzat helyett 10-est kap, talál módot arra, hogy mindenkinek biznyságot tegyen

A KERESZTÉNYT
LEÍRHATATLAN
VÁGY KÉSZTETI,
HOGY LELKE-
KET MENTSEN
KRISZTUSNAK.
AZOKNAK, AKIK
EGYÁLTALÁN
NEM ÉRZIK
EZT A VÁGYAT,
AGGÓDNIUK
KELLENE
SAJÁT ÜDVÖS-
SÉGÜKÉRT.

öröméről. Amikor a szeretett férfi megkéri a kezét, akkor is tudja, milyen módon ismertesse barátaival a jó hírt. Amikor az orvosok kijelentik, hogy a nagypapa rosszindulatú daganata csodálatos módon eltűnt, hozzátartozói tudják, miként osszák meg mindenkivel örömeiket!

Ha van egy ilyen valóság az életben, bizonyoságot teszel róla még akkor is, ha ezt nem tudatosan teszed. Ha ismerem Jézust, nem tudok hallgatni Róla. Ha nem tudok bizonyoságot tenni Róla, akkor egyetlen megoldás van számomra: meg kell ismernem Őt.

A Jézus sírjánál álló angyalok egy egyszerű módszert ajánlottak az asszonyoknak bizonygatójuk sikere érdekében: „Nincsen itt, mert feltámadott, amint megmondotta volt. Jertek, lássátok a helyet, ahol feküdt vala az Úr! És menjetek gyorsan és mondjátok meg az Ő tanítványainak, hogy feltámadott a halálból; és íme, előtettek meggy Galileába; ott meglátjátok Őt, íme, megmondottam néktek” (Mt 28:6-7).

A képlet? Gyertek és lássátok, majd menjetek és mondjátok!

Pontosan ezt teszik a misszionáriusok is minden nap, a határokon túl, vagy szülőházjukban, otthon. Minden reggel eljönnek, hogy az Ő Igéjének tanulmányozása és az imádságban való közösség által meglássák Őt, majd ezután bizonyoságot tesznek.

Áldozat

Krisztus áldozatának elismerése áldozatkészre készítet. A keresztyény „minden más érdeket a lélekmentés munkájának vet alá”, és örömet leli abban, hogy „mindenét feláldozva szolgálja Urát”. Minél tisztábban látom Jézus értelmét, és nem csak általában a „világért” tett áldozatát, annál inkább meggyőződök arról, hogy mindenemet fel kell áldoznom mások érdekében.

Leonard Ravenhill evangélista sírkövére a következő kérdést vésték: „Azért élsz, amiért Krisztus meghalt?” Mit szólna ehhez a kilátáshoz? Érdemes volt Isten Fiának meghalnia döntéseimért, választásaimért? Azért halt meg Krisztus, hogy én jobban megigazítsam magam, hogy önzőbb legyek, vagy hogy haragomat és keserűségemet az étvágy csábításainak engedve vezessem le?

A keresztyények, akik valóban ismerik a Megváltót, nem tartják számon az Ő szolgálatában végzett munka díját vagy költségeit. Egyetlen személyes áldozat sem egyenlítheti ki valaha Isten értük

hozott áldozatát. Minden tettük, cselekedetük, értékük és vagyonuk Krisztusért van.

Saját megváltás

Idézzük még egyszer Ellen White tanácsát: „Azoknak, akik egyáltalán nem érzik ezt a vágyat, aggódnuk kellene saját megmentésükért. Imádkozzanak a szolgálat lelkületéért.”⁴

Saját lelkem van veszélyben, ha nem érdekel mások megváltása. Ez nem cselekedetek általi megváltás (például bibliatanulmányok osztogatása), hogy kiérdemeljem, elnyerjem a helyemet a mennyben. Ez a szívünkről szól. Teljesen logikus: ha nem érdekel mások megváltásának kérdése, akkor nem ismerem Krisztust. Ha nem ismerem Krisztust, elvesztem. Ha szívem nem érzékeny mások nehézségei iránt, akkor Isten szívével szemben is érzéktelen. Isten szíve az elvesztetékért dobog (lásd: Jn 3:16, 2Pt 3:9).

Itt található a remény számomra. A remény a szolgálat lelkületéért mondott ima. *Drága Jézus, adj a Tiedhez hasonló, másokért lángoló szeretetet szívembe. Vezess, Uram, hogy másokat magam elé helyezve szeressem őket, gondoljak rájuk, szükségleteikre, és a Te nevedben töltsem be ezeket. Adj bátorságot, hogy ajánljam fel magam önkéntes szolgálatra, annak ellenére, hogy lelkemben nem ég a vágy. Formáld át, Uram Jézus, szolgálattelvővé, a Te nevedért!*

Jézus, az Ő Szentlelke által válaszol egy ilyen imára. Elmozdítja az eget és a földet, hogy oda helyezzen, ahol magunk helyett másoknak szolgálhatunk. Bensőnkbe helyezi szerető szívét. Felfedezzük, hogy másokat hozzá vezetni a legkellemebb, legfontosabb és legkielégítőbb tapasztalat egész életünkben. Felfedezzük küldetésünket az egyház missziójának betöltésében. ■

1. Loren B. Mead, *The Once and Future Church: Reinventing the Congregation for a New Mission Frontier* (New York: The Alban Institute, 1991).

2. Idézte: Daniel L. Akin, *Ten Who Changed the World* (Nashville: B & H Publishers, 2012), 135. old. Eredetiben: Sally Magnusson, *The Flying Scotsman: The Eric Liddell Story* (History Press, 2007).

3. Ellen G. White, *Testimonies for the Church* (Mountain View, Calif.: Pacific Press Pub. Assn., 1948), 7. kötet, 10. old.

4. *Ibid.*

Ron Clouzet az Észak-Amerikai Divízió Evangelizációs Intézetének igazgatója, a Michigan állambeli Berrien Springs-i Hetednapos Adventista Teológiai Szeminárium Keresztyény Szolgálat és Lelkész-képzés tanára.

AZ ÉLŐ
EGYHÁZ
RON
CLOUZET

MÁSOKAT KRISZTUSHOZ VEZETNI
A LEGKELLEMESEBB,
LEGFONTOSABB ÉS
LEGGIELÉGÍTŐBB
TAPASZTALAT EGÉSZ
ÉLETÜNKBEN.

JÉZUS, A SZENTLÉLEK ÉS AZ EGYHÁZ AZ APOSTOLOK CSELEKEDETEIBEN

– a munkában való egység egyházi modellje –

Habár a keresztények figyelemreméltó „irattárosok” voltak, amikor a Jézus Krisztustól kapott tanítások megőrzéséről volt szó, mégis a Neki tulajdonított szavak összessége harminc perc alatt felolvasható. Ilyen körülmények között hogyan magyarázható, hogy szavai hihetetlen növekedés kiindulópontjával és az új hit céljainak és paradigmáinak elindítójával szolgáltak évezredek keresztül? Mi motiválta az embereket, hogy engedelmeskedjenek a nagy küldetés készítésének, majd vállalják, hogy az oroszánok prédájával essenek a római amfiteátrumokban, vagy élve elégjenek a középkori piacterek máglyáin? Egy idegen, élete teljén megfeszített, majd feltámadt Tanító üzenetének mely részletei tudták megragadni egy egész civilizáció képzeletét? A keresztény mozgalom elképesztő kirobbanásának energiája bizonyára egy másik forrással is rendelkeznie kellett. Egyesek¹ ezt Jézus tetteiben azonosítják, nem mint egy csodát, hanem mint a követők túlélésére szolgáló példaképet. A fent említett példa részben válasz a kérdésre, azonban ebbe bele kell foglalnunk a Szentlélek szerepét is az első gyülekezetek lelkesítésében. Az Apostolok Cselekedetei fontos részletekkel szolgál e két szempontot illetően.

Jézus tettei és az őskeresztény egyház

A könyv elején Lukács megemlíti, hogy az ezt megelőző evangéliumban már írt „mindazokról, amiket kezdett Jézus cselekedni és tanítani” (Csel 1:1). Jézus tetteinek és szavainak az előző könyvben megírt „kezdeté” arra utal, hogy a bemutatás a második könyvben is folytatódik. Nyolc verssel később azonban Lukács kijelenti, hogy Jézus felemeltetett a mennybe (Csel 1:9). A Megváltó felemelkedése vajon egy „krisztológiai elragadtatás”² volt, amelyet Jézus hiánya, tétlensége követett? Megjelenéseinek, a Róla szóló beszédeknek, a Jézus válaszainak az apostolok és a diakónusok általi megnyilatkozásai azonban egészen másról tanúskodnak.

Jézus megígérte, hogy mindig annak a két vagy három fős közösségnek a körében marad, amely az Ő nevében gyűlt össze (Mt 18:20). Mennybe-

menetele által Jézus nem hagyta el az egyházat. Ellenkezőleg, a testet öltött Ige újra az Igében tükröződött vissza, és a Szentlélek által felajánlotta önmagát bizonyágtételre az egyháznak.

Amikor Pál üldözte a keresztényeket, a Megváltó találkozott vele a damaszkuszi úton, és feldőleg megkérdezte tőle: „Miért üldözöl engem?” Az Úr Jézus nem azt kérdezte, hogy miért üldözi a keresztényeket, hanem azt, hogy miért üldözi Őt. Jézus teljes mértékben azonosult a kor egyházával. De az akkori hívők is keresték az Ő képének visszatükröződését, Személyének utáztatását, egészen a teljes hasonlóságig. Krisztológiájuk inkább krisztózis³ lett, elmerülés Krisztusban, megtestestült krisztológia. Itt kell keresnünk a „keresztény” név jelentőségét és jelentését. Ezt a megnevezést vették fel ugyanis Krisztus követői Antiókiában, akik Jézus életének újra átélésére vágytak.

Az Apostolok Cselekedeteiben megjelenő történetekről és kiemelkedő személyiségekről szóló elbeszélések szintén krisztomorf jellegűek. Az apostolok küldetése nem korlátozódott Jézus szavainak visszaadására, hanem magába foglalta a gyógyításokat, ördögűzéseket és még a halottak feltámasztását is. Más szavakkal, az apostolok emberi lényükön túl Jézus tettei voltak, az Ő megmentő üzenetének vizuális igéi. Például, amikor Péter feltámasztotta Éneást, ezt mondta: „Éneás, gyógyítson meg téged a Jézus Krisztus: Kelj fel, vesd meg magad az ágyadat!” (Csel 9:34). Ezt úgy tette, mintha Jézus ott lett volna.

Egy másik példa az ifjú Eutichus feltámasztása, amely úgy tűnik, hogy Jairus lánya Lk 8:40-56 verseiben bemutatott történetének hasonmása. Mindkét esetben az elhunyt személy fiatal, és a feltámasztó személy a jelenlévőket azzal nyugtatja meg, hogy ne féljenek, mert még van benne élet. Mindkét esetben a halott megérintése előzi meg a feltámasztást, ugyanakkor szó van az étkezésről is a feltámasztás utáni percekben.

A maguk során István, Péter és Pál portréja Jézus visszaütésének, szenvedésének és kigúnyolásának stilizált leképzése. Ezek a krisztusi cselekedetek és események egyesítik Lukács evangé-

AZ APOSTOLOK CSELEKEDETEIBEN A KRISZTOLÓGIAI NARRÁCIÓ MEGTESTESÜLT EKLEZIOLÓGIÁVÁ VÁLIK – JÉZUS ÉLETE MEGNYILVÁNUL AZ APOSTOLOK ÉLETÉBEN.

liumát az Apostolok Cselekedeteivel. István imája: „Uram Jézus, vedd magadhoz az én lelkemet!” (Csel 7:59) voltaképpen Jézus szavainak visszhangja: „Atyám, a Te kezéidbe teszem le az én lelkemet!” (Lk 23:46). A kivégzőkért mondott felmentő ima – „Uram, ne tulajdonítsd nekik e bünt!” (Csel 7:60) – Jézusnak az Őt kínzókért mondott bűnbocsánatért való fohászában a helyreállítása: „Atyám, bocsásd meg nekik, mert nem tudják, mit cselekesznek!” (Lk 23:34). Ugyanakkor István angyalarca Jézusnak a megdicsőülés hegyén történt átalakulását idézi.

Az a döntés, hogy Júdás helyettesítője Jézus életének, halálának, feltámadásának és mennybe-menetelének egy tanúja legyen, Jézus paradigmatikus jellemét és a tizenkettő krisztológiai folytatását hangsúlyozta. Mások próbálkozásainak kudarca, hogy nagy dolgokat vigyenek végbe Jézus nevében (például Skéva hét fiának esete – Csel 19:11-16) azzal magyarázható, hogy Jézus hiányzott élettapasztalatukból.

Az Apostolok Cselekedeteiben a krisztológiai narráció testet öltött ekleziológiává válik – Jézus élete megnyilvánul az apostolok életében.

A Szentlélek ereje az ősegyházban

A Szentlélek volt az ősegyház megalapítója és lelkesítője. Lukács Jézus küldetésének folytatásaként vázolta fel az Ő tevékenységét. Csel 1:8 verse képezi az egész könyv lényegét: a tanítványok a Szentlélek ereje által válnak Jézus tanúivá. Ez a vers az egész könyv összefoglalása. Beteljesedésének eredményeként majdnem minden elkövetkező versben találkozunk a Szentlélek munkájával, nekünk pedig fel kell ezeket fedeznünk hitéletünk fellendítése érdekében. Ha a teológia „allergiás” lesz a Szentlélekre, a gyülekezet tüszent, megbetegszik, és a tagok távolságtartóak, nyugtalanok lesznek. A Szentlélek elküldése nem egy távlati cselekedet Isten részéről, hanem a hívők mennyei átölelése. Amikor a gyülekezet a Vigasztaló meleg ölelésében találja magát, egy szent közösség jön létre tagjai között.

A János evangéliumában négy helyen megígért Vigasztaló a görög *parakletos* fordítása. A kifejezés két görög szó összeolvadásából jött létre: *para* – vele, mellette, *caleo* – elhív, kísér. Következésképpen a Szentlélek az, akit elhívtak mellénk, hogy velünk legyen és folyamatosan kísérjen bennünket, hívőket⁴.

A Szentlélek tanítóként szolgált a tanítványoknak (Jn 14:26), bizonyosságot tett Jézusról (Jn 15:26), meggyőző erejét gyakorolta (Jn 16:8), lelki vezető volt a tanítványság útján (Jn 16:13),

dicsőítette Jézust (Jn 16:14), és erőt adott Jézus követőinek (Csel 1:8). Ez a János evangéliumában megelőlegezett lajstrom jelzi a Szentléleknek az Apostolok Cselekedeteiben leírt munkáját, különösen az egyház missziós küldetését illetően.

Lukács nem csak egyszerű metafizikai valóságként mutatja be az egyháznak a Szentlélek erejével történő feltöltődését, amely az emberi módszerekben is megnyilatkozott, ahogyan arra manapság hajlamosak vagyunk missziós gyakorlatunkban. Ellenkezőleg, a bibliai evangelizáció minden vetülete az Apostolok Cselekedeteiben a Szentlélek közvetlen vezetése és befolyása által zajlik. 27 olyan szöveget különböztethetünk meg, amely a Szentleket közvetlenül az első egyház missziós tevékenységéhez kapcsolja.⁵

A hívők imájukra válaszként kapják a Szentleket. „Ád a ti mennyei Atyátok Szentleket azoknak, akik tőle kérik” (Lk 11:13). Csel 1:14 versében az imaszolgálat az egység szolgálata. A *homothumadon*⁶ kifejezés (egy lélek) görög jelentésmezeje magába foglalja az *unisono* (egy szólamban) jelentést is. Újszövetségben történő tizenkétzseri megjelenése közül tíz alkalommal az Apostolok Cselekedeteiben olvashatjuk. A kép majdnem zenei összhangot sugall. Ez lényeges eleme volt a tanítványoknak a Szentlélek befogadására történő felkészítésének. A testvéri együttélés mellett az igetanulmányozás is elengedhetetlenül fontos. Péter pünkösdi prédikációjának 28 verséből 11 ószövetségi idézet. A Szentlélek ihlette azon írások szerzőit akkor, most pedig hirdeti őket, hogy megkönnyítse a megtérés szükségességének tudatosítását.

Megtettesült egyháziság

Várjuk Jézus visszajövetelét. Ez eszkatológiai teológiaként vagy hitalapelvként jó és egészséges megnyilvánulás. De az egyháziság szempontjából? Megtörténik, hogy Mária-hoz hasonlóan mi is összetévesztjük Jézust a kertésszel, és úgy véljük, hogy az Urat elvitték, és nem tudjuk, hová? Vajon nem saját, titkos helyünkről várjuk visszajövetelét, miközben Őt már „odatették” egyháznak kertjébe? Vágyunk a Szentlélek kitöltetésére a Késői Eső jelképében. A Szentlélek ajándékai, szívünk kincsei vajon nem változtak át füstölgő szenné a mindennapok egyhangúságának hamuja alatt? Az egyház nem olyan, mint egy fekete özvegy, amely felemészti hősét, miközben megpróbál minél jobban egygyé válni vele. Az egyház

CSELEKVŐ
EGYSÉG
REMUS
SOARE

A SZENTLÉLEK KIÁRSZTÁSA ISTENNEK NEM EGY TÁVOLRÓL VÉGZETT CSELEKVÉSE, HANEM A HÍVŐK MENNYEI ÁTÖLELÉSE. AMIKOR AZ EGYHÁZ ÉRZI VIGASZTALÓJA FORRÓ ÖLELÉSÉT, SZENT KÖZÖSSÉGGÉ VÁLIK.

nem tettekben kifejezhetetlen teológiai kijelentés. Ő Krisztus menyasszonya, aki örül a jegyességnek az esküvő boldog várásában. Jézus Krisztus és a Szentlélek jelen vannak az egyházban, segítenek nemcsak hinni Isten szeretetében, hanem érezni is égető érintését, amint azt a tanítványok is megtapasztalták az emmausi úton: szívük égett, amikor Ő a Szentírásból szólt hozzájuk.

AZ EGYÉNEKNEK ÉS A KÖZÖSSÉGEKNEK IS NÖVEKEDNIÜK KELL BÖLCSESSÉGBEN, FEL KELL ÉPÍTENIÜK HITAZONOSSÁGUKAT A JÉZUS ÉS A SZENTLÉLEK KÖZÖTTÜK VALÓ MEGTESTESÜLÉSÉNEK ALAPJÁRA.

A fizikai kísérletekben általában az edény határozza meg a tartalom formáját. Amikor azonban a tartalom elég erős és az edény elég rugalmas, ellenkező hatást érünk el: az edény felveszi a tartalom formáját. Itt az ideje, hogy az egyház felvegye Jézus és a Szentlélek formáját. Az emberi szövetből kialakított edény elkészítésének folyamata nem egy olyan menet, amelyben minden lépés előre visz. Időnként labirintusnak tűnik az út. Az Apostolok Cselekedeteiből megtanuljuk, hogy habár az egyház közösséget alkot a Szentlélekkel, nem sebezhetetlen az ördög kísértéseivel szemben.

Ananiás és Szafira esete mérvadó ebben a tekintetben. Az özvegyek nem megfelelő bánásmódban való részesítése miatt kijelölt diakónusok – Szentlélekkel teljes emberek – megválasztása is az egyház fogyatékos voltát ismeri el. Péter

habozása és tanácstalansága a pogányokkal való keveredés kérdésében (Csel 10.) szintén beleillik ebbe a felsorolásba, mint ahogy Pál és Barnabás különválása is (Csel 15.). Meglepő módon Csel 16:7 versében jelenik meg első alkalommal egy tiltás, a Szentlélek egy figyelmeztetése, amikor a tanítványok Bithüniába akartak menni. Még talán egy bizonyos konfliktus is kibontakozott közöttük, amikor a Szentlélek vezetését értelmezték. Pál meggyőződése, hogy Jeruzsálemba kell mennie (Csel 19:21, 21:13), annak ellenére, hogy nem találunk utalást arra, hogy ez a Szentlélek vezetése által történt volna meg. Eközben a tírusi tanítványok arról voltak meggyőződve – a Szentlélek befolyása alatt (Csel 21:4) – hogy nem kellene Jeruzsálemba mennie, amely véleményt Lukács is támogatott (Csel 21:12). A Szentlélek módszere gyakran letaglózta az emberi logikát és bebizonyította a véges értelem korlátait a mennyei mindentudással szemben.

Ezek a példák bizonyítják, hogy az Apostolok Cselekedeteinek szereplői nem saját feddhetetlenségük hősei, de nem is Isten hatalmának egyszerű bábjai. Egyénenként, de közösségként is, sebezhetőek, hibázhatnak, tévedhetnek, de rendelkezésükre áll a Szentlélek megújító ereje. Jézushoz hasonlóan, Lukács bemutatásában az egyéneknek és a közösségeknek is növekedniük kell bölcsességben, fel kell építeniük hitazonosságukat a Jézus és a Szentlélek közöttük való megtestesülésének alapjára. Helyezzék magukat Isten kezébe, éljenek a megváltás reménységében, folyamatosan tanuljanak, és folytassák, amit Jézus elkezdett. ■

1. Gregory J. Riley: *Words and Deeds: Jesus as Teacher and Jesus as Pattern of Life*. The Harvard Theological Review, 90. kötet, 4. szám, (1997. október), 427-436.

2. Utalások bizonyos teológusok véleményére, úgymint C. F. D. Moule, Hans Conzelmann és Arie Zwiep, Jason J. Ripley által idézve (lásd: 3. jegyzet)

3. Jason J. Ripley, „*Those Things That Jesus Had Begun to Do and Teach*”: *Narrative Christology and Incarnational Ecclesiology in Acts*. Biblical Theology Bulletin 44. kötet, 2. szám, 87-99.

4. S. T. Harness, *The Holy Spirit's empowerment for evangelism in the Book of Acts*. Doctoral dissertation – Southwestern Baptist Theological Seminary, Texas, 2000.

5. *Ibid.* 7. old.

6. *Ibid.* 47. old.

PÁL ÉS A CSODATEVŐ TÁRGYAK

Csel 19:11-12 verseiben olvassuk: „És nem közösleges csodákat cselekszik vala az Isten Pál keze által: Annyira, hogy a betegekhez is elviek az ő testéről a keszkenőket, vagy kötényeket, és eltávoznak azoktól a betegségek, és a gonosz lelkek kimenének belőlük.”

Péter árnyéka is képes volt csodákra (Csel 5:15). Az Ortodox és a Katolikus Egyház ezekben a versekben véli felfedezni a szent ereklyék tiszteletének bibliai igazolását. A tizenkét éve beteg asszony gyógyulása, aki hittel érintette Jézus ruháját (Lk 8. fejezete), valamint azok a bibliai részek, amelyekben a Megváltó nyálat és port kevert sárrá a vakok meggyógyítására, de maga Krisztus testet öltése is annak bizonyítéka, hogy a mennyei kegyelem átruházható az anyagra, és csodákra képes. Mindezek ellenére, a lélek halhatatlanságának nem biblikus elmélete lassan, fokozatosan megteremtette azt a vázat, amelyre a II–III. századdal kezdődően felépítették az ereklyék és vallásos tárgyak kultuszát, amely tárgyak folyamatosan kegyelmet közvetítenek az elhunyt szentektől az emberek felé. Az emberek ezeket tisztelik, imádják, gondozzák, sőt meghajolnak előttük abban a hitben, hogy az azokból áradó kegyelem gyógyulást, védelmet és egyéb áldásokat nyújt számukra.

Mit mond a Biblia?

Lukács világosan kijelenti: „És nem közösleges csodákat cselekszik vala az Isten Pál keze által” (Csel 19:11).

Az apostolok és az említett tárgyak csak eszközök, amelyek által Isten véghezvitte a csodát. A mennyei csodák Isten döntésétől függenek, melyeket az emberek semmiféle formában nem követelhetnek, befolyásolhatnak vagy okozhatnak. Isten választja, hogy egyes hívők életében csodát tesz, másokéban pedig nem. Ugyanakkor Isten a hit hiányában is vihet véghez csodát az emberek életében (lásd: 2Kir 13:21 – feltámadás). A csodaszerű gyógyítások-gyógyulások a Szentírásban sosem maguktól, úgymond automatikusan jöttek létre, bizonyos szent tárgyak vagy szent emberek érintése által. A gyógyulást ISTEN MAGA, NEM PEDIG EMBEREK VAGY TÁRGYAK EREDMÉNYEZIK, MELYEK MECHANIKUSAN TOVÁBBÍTANÁK A MENNYEI KEGYELMET. Maga

Jézus is, aki telve volt kegyelemmel, csak korlátozott számú csodát vitt véghez Názáretben (Mt 13:58).

A Szentírásban nem találkozunk szent, csodatevő tárgyak vagy helyek kultuszával, amelyekhez zarándoklatokat, felvonulásokat, körmeneteket, vallási szertartásokat szerveztek volna, vagy ahol imádták volna a szent ereklyéket. Az okot az apostolok példája szolgáltatja. Péter, aki az árnyékával is csodát tett, Csel 5. fejezetében, megtiltotta Kornéliusznak, hogy őt imádjá, vagy hogy meghajoljon előtte. Egyszerűen ezt mondta: „Kelj fel; én magam is ember vagyok” (Csel 10:26). Ha Péter életében megtiltotta Kornéliusznak, hogy őt imádjá, akkor honnan származhat a szentek földi maradványainak vagy különböző, az apostoloknak tulajdonított tárgyaknak a tisztelete – a haláluk után? Egy biztos: nem a Bibliából, és nem az apostoloktól! János ugyanazt a példát tárja elénk Jel 19:10 és 22:8-9 verseiben.

Az Isten és ember közötti kapcsolat egyedül Jézus Krisztus által áll fenn (1Tim 2:5, Csel 4:12). Ha a Megváltó munkássága sokkal lényegesebb és fontosabb, mint amit egy teremtmény vagy egy tárgy valaha is megtehet, miért ne kérnénk közvetlenül az Ő segítségét, miért ne imádnánk egyedül Őt, ahogy arra az apostolok tanítanak? Jézus mindenhol és mindenkor jelenvaló (Mt 18:20, 28:20). Ha Krisztus valódi, életadó kegyelme mindenhol és mindenkor minden hívőnek a rendelkezésére áll, akkor a költséges zarándoklatok hiábavalóak. Tulajdonképpen Jézus az Ő igazságával, nem pedig szent tárgyakkal vagy csodákkal szentel meg (Jn 17:17), amelyek ugyanúgy lehetnek valóságosak, de megtévesztőek is (Mt 24:24).

Következtetés

A mennyei kegyelmet egyedül Krisztus nyújtja a világnak az apostolok példája révén bemutatott módszerek és eszközök által. A hívő teljesíti mindazt, amit a Bibliában lát, és nem fogadhat el olyan szokásokat és gyakorlatokat, amelyeket az apostolok életük során elvetettek. ■

Gabriel Işvan, Munténiai Egyházterület, Vallásszabadság és Kommunikációs Osztály

**IGÉK ÉS
JELENTÉSÜK
GABRIEL
IŞVAN**

**HA A MEGVÁLTÓ
MUNKÁSSÁGA SOK-
KAL LÉNYEGESEBB
ÉS FONTOSABB, MINT
AMIT EGY TEREMT-
MÉNY VAGY EGY
TÁRGY VALAHA IS
MEGTEHET, MIÉRT NE
KÉRNÉNK KÖZVETLE-
NÜL AZ Ő SEGÍTSÉ-
GÉT, MIÉRT NE IMÁD-
NÁNK EGYEDÜL ŐT?**

ISTEN ÖNVALLOMÁSA A SZENTÍRÁSBAN (II)

Jézus krisztus és a Szentlélek közötti egység és különbség¹

A bibliamagyarázók tárgyalják a mennybe fel-emeltetett Krisztus és a Szentháromság harmadik Személye, a Szentlélek közötti azonosság vagy nem-azonosság újszövetségi kérdéskörét.² Vagyis, feltevődik a kérdés, hogy beszélhetünk-e az Újszövetségben Krisztus és a Szentlélek azonosításáról, különösképpen a jánosi és páli írásokban? Helyes-e a János Evangéliumában megjelenő Vigasztalóban (*paraklétos* – 14-16. fejezetek) magát Krisztust, a hitközösségben, az Egyházban jelenlevőt látni? Vagy a feltámadt Krisztus és a Szentlélek közötti, Pál által bemutatott kapcsolatot a kettő közötti teljes azonosulásként kellene értelmezni? Elvi szempontból ezek alapvető kérdések, amelyekre egy harmadik, az eddigiekben még nem tárgyalt pont beiktatásával kell választ adnunk. Az ebben a harmadik pontban megfogalmazott tézis és hipotézis a következő:

Az Istenre vonatkozó apostoli kijelentés binitáriusként, vagyis kettősséggként való értelmezése veszélyes, bibliailag nem megalapozott. Egy ilyen tévedés elkerülése érdekében szükséges hangsúlyoznunk az Atya jobbjára emeltetett Krisztus és Pünkösdkor a földre szállt Szentlélek közötti különbséget. Ők két különálló mennyei egység, akiknek tevékenysége elválaszthatatlan, azonban különállóságuk valós kijelentés marad. Személyük különállóságára a Biblia egyértelmű utalásokat tesz.³

A szinoptikus evangéliumok (Máté, Márk és Lukács), valamint az Apostolok Cselekedetei igazolják Jézus felszentelését és felhatalmazását messiási küldetésének végzésére, a Szentlélekkel való „felkenetés” által (Mt 3:13-17, Mk 1:9-11, Lk 3:21-22, Csel 1:1-2). Pál és János azonban a bemutatott írásoknál sokkal magasabb szinten tárgyalja ezt. Mindketten kijelentik, hogy a Jézus szolgálatában végzett tanítványság egy a Szentlélekkel átitott életet feltételez. Időnként a krisztológiai és pneumatológiai kifejezésekkel jelöltek felcserélhetőek (Róm 8:9-11), máskor olyan felállításban jelennek meg, amely aláhúzza a kettő közötti azonoságot (1Kor 15:45, 2Kor 3:17-18). Az ilyen nyel-

vezet vitára ad okot, és teológiai körökben tisztázást igényel, azonban az ilyen jellegű vitákban soha nem szabad szem elől téveszteni, hogy rendelkezünk két olyan érveléssel, amely tisztán hangsúlyozza a Szentháromságot, és jelen van a bibliai nyelvezetben és írásokban.

Az első érv: a Szentlélek a közbenjáró az Atya és a megdicsőült Krisztus közötti kapcsolatban. A Szentlélek mind az Atya, mind a Krisztus Leleke, ami azt jelenti, hogy mindketten egyforma mértékben küldhetik ki a Szentleleket (Jn 14:26, 15:26). Ebben a delegálásban a Lélek szolgálata a megdicsőült Krisztus tetteinek közvetítése és végrehajtása (Jn 16:13-15). A Krisztus és a Lélek közötti azonosítás helyett tehát – mind ontológiai, mind funkcionális, vagyis a kettő közötti különbség tagadását jelentő értelemben – képet alkothatunk egy együttesen megnyilvánuló megmentő tevékenységről. Ennek a gondolatnak az alapja néhány páli írásban is fellelhető, amelyben Krisztus és a Szentlélek tisztán és világosan, egymástól különálló személyként kerül bemutatásra (Róm 15:30), vagy amelyben a Szentháromság szoteriológiája világosan érvényesül olyan hármasságra való utalásokban, mint az Atya-Isten, Jézus Krisztus és a Szentlélek, a megváltás ügynökei (1Thess 1:4-5; 2Thess 2:13; 1Kor 1:4-7; 2:12; 6:11; 2Kor 1:21-22; Gal 3:1-5; Róm 8:3-4, 15-17).⁴

Krisztus kapcsolata a Lélekkel nemcsak a Lélek fölötti „uralom” összefüggésében jelenik meg, vagyis olyan értelemben, hogy Ő, a *Kyrios* – az „Úr” – elküldi vagy kiküldi a Szentleleket szolgálatra. Krisztus fiúsága csodájának (fiúság, *hyothesis*) mind az eredete, mind a megvalósulása és lezajlása, vagyis ennek létrejötte Isten „Fiaként” való megtestesülésben, pneumatológiai meghatározásban jelenik meg. Hogyan magyarázható ez? A magyarázat a Szentlélek egészen különleges szerepében lehelhet fel, melyet a názareti Jézus földi küldetésének ideje alatt töltött be. A Lélek a Mária méhében való fogantatás tevékeny közege (Lk 1:34-35). A magzat csodálatos fogantatásának pillanatától kezdve egészen nyilvános szolgálatába való beiktatásáig (Lk 3:21-22), mely halálában (Zsid 9:14), majd feltámadásában (Róm

A SZENTLÉLEK
PNEUMATOLÓGIAI
TEVÉKENYSÉGE
ÉS AZONOSSÁGA
MAJDNEM UGYAN-
OLYAN GYAKORI AZ
ÚJSZÖVETSÉGBEN,
MINT JÉZUS KRISZ-
TUS KIMONDOTT
KRISZTOLÓGIAI,
VAGY AZ ATYA-
ISTEN TEOLÓGIAI
TEVÉKENYSÉGE ÉS
AZONOSSÁGA.

1:4) és végül az Atyához való dicsőséges felemel-
tetésében (Jn 15:26) csúcsondott ki, a Szentlé-
lek soha nem hiányzott Jézus Krisztus életéből.
A Szentlélek mint a fiúság Lelke (Róm 8:15-16,
Gal 4:4), a Fiú és az Atya közösségének a megva-
lósítója, következésképpen Ő teszi lehetővé a fiú-
ság ezen közösségének kegyelemben való kiter-
jesztését mindazok szívében, akik hisznek Jézus
Krisztusban, a Fiúban (Róm 8:14-16).

A második érv azon bibliai pneumatológia
(a Szentlélekről szóló tan) mellett, mely fenntartja
a Szentháromság elvének kezdeti létezését az Új-
szövetségben, a Szentlélek mint Személy, vala-
mint isteni tevékenységének hangsúlyozása. Ilyen
értelemben figyeljük meg a Megváltási Tervben
végzett munkája néhány vetületét. A Szentlélek
Lukács szövegében az Ananiás és Szafira esetben
meghozott eszkatológikus, végső és visszafordít-
hatatlan ítélet személyes ügynökeként jelenik
meg (Csel 5:3-4). Ugyancsak Ő a kinyilatkoztatás
(2Pt 1:21, Csel 20:23) és a gondviselés (Csel 16:6-
7) személye is. Ő ihleti imáinkat és Ő adja a hí-
vők szívébe az örökkévalóság utáni vágyat (Róm
8:26-27) az újjászületés által (Jn 3:5-8). A Szent-
lélek *pneumatológiai* tevékenysége és azonossága

tehát majdnem ugyanolyan gyakori az Újszövet-
ségben, mint Jézus Krisztus kimondott *krisztoló-
giai*, vagy az Atya-Isten *teológiai* tevékenysége és
azonossága.⁵

A bibliai adatokra támaszkodó következtetés
tehát nem lehet más, mint az, hogy pontosan ezek
az erősen *pneumatológiai*, tiszta és világos *krisztó-
lógiával* és *teológiával* átszőtt érvek képezik a Krisz-
tus utáni I. századi apostoli keresztény-
ség isteni hármassága alapos megértésé-
nek bibliai alapját. Amint a továbbiak-
ban látni fogjuk, a poszt-apostoli egyház
szentháromság-tanát nagyban befolyá-
solta az egyházatyák írásait átítató gör-
ög filozófia, akárcsak számos törté-
nelmi és jelenlegi keresztény felekezetet,
valamint a modern és posztmodern teo-
ológiai liberalizmus klasszikus istenhítét
is. Azonban, mielőtt áttérnénk a Szent-
háromság tanának történelmi, újtesta-
mentum-utáni fejlődésének tárgyalá-
sára – a folyóirat egy másik számában –,
szükséges kikristályosítanunk a Szentí-
rásban jelenlevő szentháromság-tan egy
másik fontos vetületét.

A szentháromság ontoagapikus értelmezésé- nek bibliai alapja

Annak tisztázására, hogy a szenthá-
romság-tan niceai (Kr. u. 325) és kons-
tantinápolyi (Kr. u. 381) értelmezése mi-
ért kétértelmű és bizonyos vetületeiben
nem biblikus, valamint annak megérté-
sére, hogy miért léteztek már az apostoli korban
(1Jn 4:1-3) és a keresztény Egyház történelmének
egész ideje alatt, még a jelenlegi Adventista Egy-
házban is antitrinitáriusok (Szentháromságot ta-
gadók), élesen el kell különítenünk az *ontogenézis*
és az *ontoagapé* fogalmát.

Az „ontogenézis” az a nézet, mely szerint az
Atya és az istenség másik két személye, a Fiú és a
Szentlélek közötti összefüggést egy örök „kezdeti”,
„születési” kapcsolatként kell értelmezni és ma-
gyarázni. Ezt a felfogást fogalmazza meg a Niceai
Hitvallás⁶ (Kr. u. 325), melyben az Atya, a má-
sik két személy, a Fiú és a Szentlélek örök „for-
rása”. Valósággal lehetetlen kihagyni a niceai szö-
veg által sugallt következtetést, melynek értelmé-
ben a másik két személy lényegében alacsonyabb
rendű természettel rendelkezik az Atyánál, akitől
„származnak”, ezért az Atya alárendeltjei (ontoló-
giai alávetettség). Amint azt a jelen tanulmány-
ban látni fogjuk, az ontogenézist nem lehet bib-
liai alapokon fenntartani, ezen adatok értelmében

**BIBLIAI
ALAPOK
SZALLOS-
FARKAS ZOLTÁN**

**AZ ISTENSÉG HÁROM
SZEMÉLYE KÖZÖTTI KÖL-
CSÖNÖS SZERETET FEL-
TÉTELEZI MINDHÁRMUK
EGYÜTTES ÉS UGYAN-
ABBAN AZ IDŐBEN VALÓ,
MÉG A VILÁGEGYETEM
ELŐTTI LÉTEZÉSÉT,
UGYANAKKOR TELJES
MÉRTÉKBEN MENNYEI
TERMÉSZETÜK ÖRÖK-
TŐL FOGVA EGYENLŐ
RANGÚ LÉTÉT IS.**

Isten lényegi természete a szeretet, melyet Sátán megkérdőjelezett (Ésa 14:12-15, vö.: Ez 28:13-17), kiobbantva ezzel a kozmikus konfliktust, amelyet adventista körökben a Krisztus és Sátán közötti Nagy Küzdelemnek nevezünk (Jel 12:7-12).⁷

Másrészt, az ontoagapikus felfogás teljes mértékben bibliai megalapozottságú. Vagyis, a Szentírás értelmében az Istenség Lényének lényegi ter-

**AZ ISTENSÉG
LÉNYEGES
TERMÉSZETE AZ
AGAPÉ-SZERETET.**

mészete (*ontos* – „lét”, „lény”) az *agapé* szeretet. Tehát, az Istenség Személyei között fennálló kapcsolat teológiai megértése és magyarázata érdekében abból az alapvető kijelentésből indulunk ki, hogy „Isten szeretet [*agapē*]” (1Jn 4:8,16). Ezen alapvető előfeltétel által kijelentjük, hogy az *agapé* szeretet nem *csak* egy egyszerű összetevője (vagy erénye) Isten erkölcsi jellemének, a többi isteni jellemvonás közül az egyik (könyörület, kegyelem, megbocsátás, igazságosság, jóság stb.), hanem maga az Istenség Lényének a lényege. János két, a görög nyelvben különböző ige használatával emeli ki ezt az Istenség lénye és a teremtett lények közötti különbséget meghatározó rendkívül fontos részletet: Isten szeretet (szeretettel létező – *estin* – 1Jn 4:16b), míg az ember **rendelkezik szeretettel** (*echein* – 1Jn 4:16a), melyet Isten helyezett belé.

Isten a szentháromsági kapcsolatban⁸

Az istenség kapcsolatainak két vetülete az (1) *istenségben belüli* és az (2) *istenség-közi*. Az *Istenségben belüli* kapcsolat az tulajdonképpen belső, benne rejülő. A „binnen rejülő” ilyen összefüggésben az istenség három személyének belső, önmaguk felé forduló kapcsolatát jelenti, amely különálló a teremtett világgal való kapcsolattól, általános

kapcsolataiktól és különösen a teremtett lényekkel való kapcsolattól. Másrészt, az *istenség-közi* kapcsolat egy olyan fogalom, amely meghatározza Isten kapcsolatait teremtetésének élő és életelen részeivel. A szentháromsági kapcsolat első vetületére, az *istenségben belüli* kapcsolatra utalt Jézus Krisztus Jn 17:5,24. verseiben: „És most te dicsőíts meg engem, Atyám, te magadnál azzal a dicsőséggel, amellyel bírtam te nálad *a világ létele előtt*.” „... hogy megláthassák az én dicsőségemet, amelyet nékem adtál: mert szeretted engem *e világ alapjának felvettése előtt*” (a szerző kiemelése).

Statisztikailag vizsgálva, megfigyelhetjük, hogy János evangélista szolgáltatta a legtöbb részletet ennek a szentháromságon belüli kölcsönös szeretet-kapcsolatnak a minőségével és dinamikájával kapcsolatban. Jézus Krisztus Jn 10:30 versében tett kijelentése, hogy tudniillik „Én és az Atya egy vagyunk”, kölcsönös kapcsolatuk dinamikai-etikai természete mellett az ontológiai alapra világít rá. A szeretet egysége, mint az Atya, a Fiú és a Szentlélek közötti onto-spirituális kategória az Istenségben belüli kapcsolat lényegi és dinamikus vetülete, ahogy az János apostol és Pál apostol kijelentéseiből is kitűnik (Jn 17:11, Róm 15:30).

A jánosi és páli teológiára alapozva kijelenthetjük, hogy az istenségben belüli egység gondolata tulajdonképpen az Atya és a Fiú közötti kölcsönös szeretet összefonódásának titkos megvalósulásában értelmezhető Jn 10:38, 14:10-11 és 17:21-22 szerint: „Amint te **én bennem**, Atyám, és **én** te benned.” Ez az egymással összefonódó kapcsolat fennáll az istenség mindhárom személye között (Jn 14:16-17, 15:26, Róm 8:9). Megértése mindig csupán részleges lesz, az istenség titkos természete miatt. Mégis a Szentírás kinyilatkoztatásai alapján jogosnak érezhetjük a következő kérdéseket: hogyan kellene, hogy értelmezzük, vagy hogyan értsük meg ezt a kapcsolatot? Milyen bibliai analógiák állnak rendelkezésünkre, amelyek szélesítik amúgy korlátolt látókörünket, és segítenek megérteni és megmagyarázni azt? A Szentháromság életének analógiai bemutatása a Bibliában már három előző tanulmányunk tárgyát is képezte⁹, ezért jelen cikkünkben csak röviden utalunk rá.

Analógiai, paradigmatis kapcsolatok

5Móz 6:4 versében így olvassuk: „Az Úr, a mi Istenünk *egy* (héber: *’echad*) Úr” (a szerző kiemelése). Az istenségben belüli többes szám gondolatát az „egy”, *’echad* kifejezés foglalja magába. A pluralitás gondolatát összevetve az Ó- és újszövetségi kijelentésekkel (Ésa 42:1; 48:16; 61:

1-3; 63:7-14; Mt 28:19; Jn 14:26; 1Kor 12:4-6; 2Kor 13:14; Ef 4:4-6) nyugodt lelkiismerettel állíthatjuk, hogy az istenségben három személy van jelen, ők pedig egyként (*echad*) nyilatkoznak ki számunkra. Rendkívül lényeges megfigyelnünk, hogy Mózes, 1Móz 2:24-ben ugyanazt a héber *echad* kifejezést használta, mint 5Móz 6:4-ben. Szerzői szándékát könnyen azonosíthatjuk. Az *echad* szó használatával fejezi ki ugyanakkor az ember egyediségét és onto-spirituális egységét lényének kettősségében, mely szexuálisan nőre és férfire van külön-külön lebontva: „Annakokáért elhagyja a férfiú az ő atyját és az ő anyját, és ragaszkodik feleségéhez: és lesznek egy (*echad*) testté” (a szerző kiemelése). Mind az „ember” (1Móz 5:1-2), mind az „Isten” (Mt 28:19; Jn 10:30, 17:3, vö.: 1Jn 5:7,20) fogalmak egy onto-spirituális egységben határozhatóak meg, amelyet az *echad* jelző (lehet főnév, névmás vagy számnév is) fejez ki. Ez az egység működik az ember kettősségének pluralitásában és Isten hármasságának pluralitásában egyaránt.

A fenti érvelés alapján kijelenthetjük: az Isten-ségen belüli személyek kapcsolatának ontológiai természete és lelki minősége a legjobban a házassági kapcsolat magasztos titkához hasonlítható, ahhoz a szomatikus-lelki összefonódáshoz, amely két különböző emberi alany, a férj és a feleség között jön létre. Más szavakkal, a házassági kapcsolatban egy férfi és egy nő bensőséges aktusában, és az által, melynek törvényessége kölcsönös hűségükkel magyarázható, és mélyen gyökerezik mindkettőjüknek az isteni hármassággal szembeni elkötelezettségében, felvállalják a paradigmátikus együtt élés felelősségét.

Ez azt jelenti, hogy a szexuális közösség a házasságon belül tulajdonképpen „túlmutat önmagán” (*paradigmatikus* a görög *paradeiknymi*, „túlmutatni” kifejezés szerint), olyan értelemben, hogy analogikus, tapasztalati megismerést nyújt a Szentháromság istenségben belüli kapcsolatának két vetületéről. Az első ennek az istenségben belüli kapcsolatnak a lelki, aszexuális¹⁰ természetére jellemző elragadtatás megismerése. A második vetület az istenségben belüli mennyei személyek kapcsolata holisztikus, teljes minősége titkának egy hozzátvetőleges megismerése. A házastársak bensőséges, mélyreható tapasztalata tehát világos paradigmátikus utalás arra a bűvöletre, elragadtatásra és gyönyörűsége (Ésa 42:1; Mt 3:17; 12:18; 17:5; Lk 3:22), amelyet a mennyei Szentháromság személyei folyamatosan megélnék kölcsönös, lelki természetű, agapikus kapcsolatuk dinamikájában (1Jn 4:8,16).

Következtetés

A következőkben összegezzük az *Adventszemle* 2015. decemberi és 2016. januári számában megjelent cikkek végkövetkeztetéseit.

A Szentírás, az exegézis és a teológia szempontjából is biztos alapokra helyezi a szentháromság pluralitásáról és a Szentháromság Személyei között fennálló örök szeretet-kapcsolatról szóló kijelentéseit. Ebben az örök szeretet-kapcsolatban nem érzékelhető semmiféle időbeli előzetesség, születés, kezdet, kilépés vagy bármiféle alávetettség. Miért? Azért, mert az Istenség három Személye közötti kölcsönös szeretet feltételezi mindhár-muk együttes és ugyanabban az időben való, még a Világegyetem előtti létezését, ugyanakkor teljes mértékben mennyei természetük öröktől fogva egyenlő rangú létét is.

Igaz, hogy Jézus Krisztus és a Szentlélek, az ember iránti szeretetből és az ember megváltása érdekében alávetették magukat az Atyának a kozmikus harc és a Megváltási Terv véghezvitelének idejére. Ez az alávetettség tehát ideiglenes, és egy szerepkört jelent. Más szavakkal, ez azt jelenti, hogy a Fiú és a Szentlélek szerepe a Nagy Küzdelemben és a Megváltási Tervben már öröktől fogva lefektetett szerepek (*de jure* - ∞ örökkévalóság, *de facto* vagyis a mennyben kirobbant felkelés és az ember édenkerti bukása előtt, de a + ∞ örökkévalóságban nem), melyek feltételezték ezt az alávetettséget a kozmikus harc ideje alatt. Ez önként vállalt alávetettség az Atya akaratával szemben az emberi nemzet teljes megváltása és megmentése céljából.

Alávetettségük nem ontológikus. Vagyis a Fiú és a Szentlélek nem félistenek, vagy kevésbé istenek az Atyánál. A niceai ontogenezist nem lehet bibliai adatokkal alátámasztani. Ezen adatok szerint, Isten lényegi természete a szeretet (1Jn 4:8,16). Ezt kérdőjelezte meg Sátán (Ésa 14:12-15, vö.: Ez 28:13-17), kirobbantva a kozmikus Nagy Küzdelmet. Ennek a konfliktusnak a megoldása a Szentírás kinyilatkoztatása szerint olyan hármasság erőfeszítést igényel, amelyben a Fiú és a Szentlélek az Atya küldötteinek szerepét tölti be. Az öröktől fogva létező Fiú betöltötte ezt a szerepet az Ószövetségben is, majd a testet öltés után az Újszövetségben, képviselve és kinyilatkoztatva az Atyát az embereknek, az ószövetségi időkben Izrael népe történetében kifejtett tevékenysége, az Újszövetségi korokban pedig megváltó élete, halála és feltámadása által.

Ugyanakkor a Szentlélek mind az Atyát, mind a Fiút képviselte a földiek életében és történetében, ihlette a prófétákat és az apostolokat, életre

**JÉZUS KRISZTUS
ÉS A SZENTLÉLEK,
AZ EMBER IRÁNTI
SZERETETBŐL ÉS
AZ EMBER MEG-
VÁLTÁSA ÉRDEKÉ-
BEN ALÁVETETTÉK
MAGUKAT AZ
ATYÁNAK A KOZ-
MIKUS HARC ÉS
A MEGVÁLTÁSI
TERV VÉGHEZVITE-
LÉNEK IDEJÉRE.**

**A SZERETET
EGYSÉGE, MINT
AZ ATYA, A FIÚ ÉS
A SZENTLÉLEK
KÖZÖTTI ONTO-
SPIRITUÁLIS
KATEGÓRIA AZ
ISTENSÉGEN
BELÜLI KAPCSO-
LAT LÉNYEGI
ÉS DINAMIKUS
VETÜLETE.**

keltette a Szentírást és az Egyházat, támogatja az Egyházat és annak világszintű missziós tevékenységét, krisztusi jellemet alakítva ki a hívőkben, biztosítva ezzel Isten és Egyháza végső győzelmét a Nagy Küzdelemben. ■

1. A jelen cikk a szerző *Dumnezeu, Scriptura și Biserica: Tratat de teologie, hristologie și spiritualitate* című könyve egyik részletének átdolgozása (București: Egyetemi Kiadó, 2013), 113–120. old.
2. A szerző nagy mértékben felhasználta a Colin E. Gunton, *The Cambridge Companion to Christian Doctrine* (Cambridge: Cambridge University Press, 1999) gondozásában megjelent könyv tanulmányainak indokló anyagát saját tanulmánya ezen részének kidolgozására. Lásd: Ralph Dell Colle, „The Triune God”, Cambridge Companion.
3. Colle, 123. old.
4. *Ibid.*, 125–126. old.
5. *Ibid.*, 126. old.
6. A Niceai Hitvallás szövege, melyben az ontogenezis nyelvezetének hangsúlyozására döntött betűkkel kiemeltük a Fiúra és a Szentlélekre vonatkozó kifejezéseket, a következőket mondja: „Hiszek egy Istenben, mindenható Atyában, menny és föld, minden látható és láthatatlan Teremtőjében. Hiszek egy Úr Jézus Krisztusban, Isten egyszülött Fiában, aki az Atyától született öröktől fogva, mindenek előtt. Fény a Fényből, igaz Isten igaz Istenből, született, nem alkottatott, aki egy lény [*homoousios*] az Atyával, aki által létrejött minden. Aki értünk, emberekért és a mi megváltásunkért alászállt a mennyből, és testet öltött a Szentlélektől szűz Mária által, és emberré lett. És keresztre feszítettett értünk Poncius Pilátus napjaiban, és szenvedett és eltemették. És harmadnapra feltámadt a Szentírás szerint. És felment a mennybe, és ott ül az Atya jobbján. És visszatér dicsőségben ítélni a élőket és holtakat, és királysága nem ér véget. Hiszek az Úr Szentlélekben, mint életadóban, aki az Atyától származik,

akit az Atyával és a Fiúval együttesen imádunk és dicsőítünk, Aki a próféták által szólott. Hiszek egy szent, egyetemes és apostoli Egyházban. Vallok egy keresztséget, a bűnök bocsánatára. Várom a halottak feltámadását és az örök életet. Ámen” (a szerző kiemelése). Online: http://www.cprf.co.uk/languages/nicene_romanian.htm. 2012. március 26.

7. Norman Gulley *Systematic Theology: Prolegomena* című tanulmányában (Berrien Springs, Mich.: Andrews University Press, 2003, 421-430. old.) meggyőző történelmi-exegetikus és teológiai érveket sorakoztat fel az Ésa 14. és Ez 28. fejezetének Luciferre (*Sátán, ama régi Kígyó, a Nagy Sárkány, az Ördög*) való vonatkoztatása érvényességének alátámasztására. Ő volt az az angyal, aki kirobbantotta a mennyben az Isten elleni kozmikus harcot (Jel 12:7-10).

8. Ez a rész a szerző nemrég megjelent tanulmányának (Zoltán Szallós-Farkas, „Perspectiva trinitariană a spiritualității conjugale paradigmatică a sexualității”, *TheoRhēma* 7/2 (2012): 74–79. old.) átdolgozása.

9. Lásd: Zoltán Szallós-Farkas, „Bazele teologice și antropologice ale spiritualității sexualității umane”, *Theorhema* (2012) 7/1, 79-102. old.; Zoltán Szallós-Farkas, „Dragostea Trinitariană în spiritualitatea sexuală a omului binitar din Cântarea cântărilor”, *Theorhema* (2013) 8/1, 85–95. old.

10. Davidson, *Flame of Yahweh: Sexuality in the Old Testament* (Peabody, Mass.: Hendrickson Publishers, 2007), 18, hangsúlyozza Isten ontikus természete aszexuális jellegének világos megértését, annak az Istennek, Aki a Szentírásban Atya-, Fiú- és Szentlélekként nyilatkoztatja ki önmagát, elentétben az ó- és újszövetségi ókori politeista vallások istenségeinek túl-szexualizált képével. Davidson, *Ibid.*, kijelentette, hogy a Szentírás Istene, ontológiai szempontból távol áll mindenféle nemi megkülönböztetéstől, férfítól vagy nőtől, attól a megkülönböztetéstől, amelyet ő alkotott, de amely nem része a biblikus istenség ontikus területének.

dr. Szallós-Farkas Zoltán egyetemi docens, Adventista Teológiai Intézet, Cernica

SOLIA ADEVĂRULUI PREZENT

Az Alfa Alapítvány és lelkes adventisták gondozásában, negyedévente megjelenő keresztény folyóirat.

Szerkesztő: Dumitru Popa

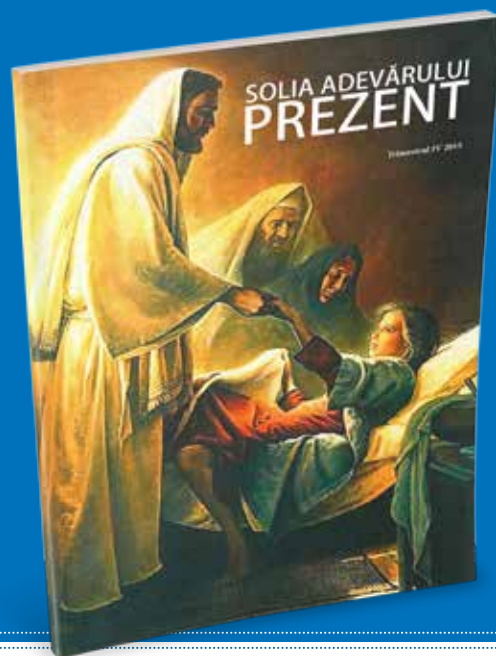
Az előfizetés egy évre 10 lej.

Üzeneteiket, leveleiket a következő postacímekre küldhetik:

Ioan Mohora, București, Bd. Regina Elisabeta 30, sector 5, tel: 021 644 06 22

Dumitru Popa, București, str. Vlaicu Vodă nr. 14, Bl. V66, sc. 2, ap. 16, sect. 3, Of. P. 4, cod 031243. A borítékra kérem ráírni: Pentru *Solia Adevărului* Prezent.

Tel. 021 322 73 68, Fax: 021 312 25 59.

PÉLDAÉRTÉKŰ ADÓRENDSZER

Az adózás kifejezés¹ eredete a Római Birodalom idejére nyúlik vissza. A latin *fiscus* szóból származik, amelynek jelentése *kosár* vagy *véka*. Abban a korban kosárba, vékába gyűjtötték a bővelkedőktől a javakat, és a szegényeknek, nincsteléneknek adták.²

A közügyi kiadások és bizonyos társadalmi tevékenységek költségeinek fedezésére azonban már jóval korábban, az államszervezet megalakulása előtt is gyakorolták a személyes javak és jövedelmek egy részének közcélra való begyűjtését. Az első adózási rendszer írásos emléke a mezopotámiai Lagash városához fűződik. Az agyagtáblák adatai még egy felkelésről, egy népi megmozdulásról is bizonyosságot tesznek az adóbehajtással kapcsolatban: a nép túlságosan megterhelőnek ítélte az adókat.

Bizonyos, a nép számára terhelő illetékek fizetését az ókori Egyiptomban is gyakorolták. Ott az adórendszer főszereplője az írnok-pap volt, olyan köztisztviselő, aki számos más teendője mellett adóbeszedőként is működött. Ha az ókori Görögországban a lakosság csak háború idején fizetett adót, a rómaiaknak már annyira összetett és bonyolult adózási rendszerük volt, hogy az lett a modern világ törvénykezésének és adórendszerének az alapja.

A Biblia is egy ugyanilyen kidolgozott adórendszerről beszél, amelynek kifejlődése Izrael népének kialakulásáig vezethető vissza, és amelynek összetevő elemei ugyanazok, mint amelyekre a jelenkori adórendszer is alapszik. Ezek biztosították a közügyi és társadalmi pénzellátást másfél évezreden keresztül. Mi több, az adózás alacsony szintje és a szabályok megalapozottsága olyan kiindulópont, amely csak kívánalma, jövőbeli terve számos ország adminisztrációjának.

Az adórendszer összetevői és jellemzői

A korai héber kultúrában megnyilvánuló adórendszer összetevői között a törvényes szabályozás számos apró részletet dolgozott ki. Ezt szemléletesen tükrözi 3Móz 27. és 5Móz 14. fejezete is. Ezek a tizedről szóló fejezetek. A megnevezés gyakorlati jelentést takar, ugyanis mind a nyilvános istentisztelet fenntartásához, mind a társadalmi tevékenységek támogatásához szükséges pénzösszeg egy-egy tizedrészt jelentett a közösség minden tagjának jövedelméből.

Majdnem ötszáz évvel később, a királyi közigazgatás költségeinek fedezésére is ugyancsak tíz százalékos adót fizettek (1Sám 8:15-17).

Az adózási rendszer mechanizmusa meghatározott keretek között működött, tartalmazott például olyan szabályokat is, amelyek a kártérítésre (3Móz 27:31) vagy a pénz és a javak cseréjére vonatkoztak (5Móz 14:24-25).

Az adózási rendszer magába foglalja az adóbehajtásra kiképzett és a rendszer működésének ellenőrzésére felhatalmazott végrehajtó szerveket, személyeket, amelyek a Bibliában a következő megnevezéssel jelennek meg: udvarbíró (1Kir 4:6), adószedő (1Kir 12:18), fővámszedő (Lk 19:2) valamint a léviták és a papok (Neh 10:38, Zsid 7:5).

Ami az adórendszer jellegzetességeit illeti, a területi kompetenciáról Ezsdrás 4:20 versében olvashatunk (a folyóvizeken túl lakók), míg az adórendszer szuverenitását Ahasvérus király döntése tükrözi szemléletesen, aki „adót vettete a földre és a tenger szigeteire” (Esz 10:1).

3Móz 27:30-33 és 5Móz 14:22-29 versekben részletes leírást találunk a régi Izrael adórendszerének technikai önállóságáról; tartalmazzák az adók és illetékek meghatározásának és begyűjtésének minden elvét és azok gyakorlatba ültetésének módszertanát.

Az adók túlzott növelésére tett kísérletek az adófizetés ellenőrzése hatékonyságának csökkenése mellett súlyos gazdasági és társadalmi következményeket idézett elő, mint például Izrael királyságának kettészakadását Salamon király halála után (1Kir 12:3-19).

Szerepek és elvek

Az adózási rendszer legfontosabb szerepe a közügyi célokat szolgáló adók és illetékek összegyűjtése és központosítása, ahogy azt 2Krn 31:6-ban is olvashatjuk.

1Sám 17:25 versében olvashatjuk, hogy aki megöli a filiszteus Góliátot, az mentesül az adófizetés kötelezettsége alól. Ez arra utal, hogy az adózás által megpróbálták ösztönözni a lakosságot bizonyos tevékenységek elvégzésére.

**BIBLIKUS
ADÓRENDSZER
DAN
CONSTANTINESCU**

A BIBLIKUS ADÓRENDSZER LEGFONTOSABB ÜZENETE EZ: „ADJÁTOK MEG AZÉRT MINDENKINEK, AKINEK TARTOZTOK: AKINEK AZ ADÓVAL, AZ ADÓT, AKINEK A VÁMMAL, A VÁMOT” (RÓM 13:7), DE FŐKÉNT EZ: „ADJÁTOK MEG AZÉRT AMI A CSÁSZÁRÉ, A CSÁSZÁRNAK, ÉS AMI AZ ISTENÉ, AZ ISTENNEK” (LK 20:25).

A kevés jövedelmű vagy a különleges társadalmi feladatokat ellátó személyek védelmére ültették gyakorlatba az adózási rendszer társadalmi szerepkörét, ahogy azt Ezsdrás 7:24 versében olvashatjuk. Az adófizetés terhe alól mentesültek például a papok, a lévíták, az énekesek, a kapun állók, a Templomnak vagy az Isten Házának szolgálói.

Végül ott van Hóseás példája, aki nem küldte el Asszíria királyának az évenkénti adót (2Kir 17:4). Ez szemlélteti az adórendszer gazdasági és társadalmi ellenőrző szerepét.

Megfigyelhetjük, hogy a modern adózási törvények alapjául szolgáló elvek ugyanazok, mint amelyeket az idők során a zsidó gazdasági adminisztrációban is használtak, függetlenül attól, hogy milyen államformáról, teokráciáról vagy királyságról volt szó.

Az adórendszer semleges volt, minden adófizető csoporthoz egyformán közelített, nem engedélyezte sem az izraeliták és az idegenek (4Móz 15:16), sem pedig az adófizetők és a nyilvános istentiszteletekből élők közötti megkülönböztetést, hiszen a lévíták is adtak tizedet a kapott javakból (4Móz 18:26).

Annak ellenére, hogy a Szentírásból nem derül ki, hogy létezett volna egy nyilvántartás, amely számon tartotta az adózókat, az adófizetés kötelező volta egyértelmű volt, ha még a mózesi törvények kiadása után tizenöt századdal is a farizeus teljes természetességgel jelentette ki, hogy tizedet ad mindenből (Lk 18:12). Ez természetesen nem zárja ki az esetleges adócsalásokat, mind a tized és az adományok (Mal 3:8), mind az uralkodó hatalomnak való adózás terén (Ezsdrás 4:13, 2Kir17:4).

Az adórendszer méltányosságát megfelelően szemléltetik az olyan újszövetségi kifejezések, mint az „amint kinek-kinek közöttük módjában áll”, „amit sikerül összegyűjtenie” vagy az „erejük szerint” (Csel 11:29, 1Kor 6:2, 2Kor 8:3), habár az illető szövegek az adományokra, a héber adórendszer egyik különleges összetevőjére vonatkoznak.

Amint már említettük, figyelemreméltó a zsidó nép körében gyakorolt adórendszer hosszútávú stabilitása, mi több, Mózes bizonyos törvencikkelyeiben az áll, hogy a szóban forgó törvény „örök érvényű” legyen közöttük.

Az adók túlzott növelésére tett kísérletek az adófizetés ellenőrzése hatékonyságának csökkenése mellett súlyos gazdasági és társadalmi következményeket idézett elő, mint például Izrael királyságának kettészakadását Salamon király halála után (1Kir 12:3-19).

Az adózás legfontosabb eszközei

Az Izraelben működő adórendszer alapját a tized és az adományok képezték. Amint azt a korábbiakban már említettük, az első tized a nyilvános istentiszteletek fenntartását szolgálta (4Móz 18:21), „hogy buzdítsa a népet az istentiszteleti alkalmakon való részvételre, de ugyanakkor egy második tizedet is kértek minden jövedelemből, amelyet a szegények megsegítésére fordítottak”³ (5Móz 14:22-23.28-29).

Az adományok jól meghatározott hozzájárulást jelentettek, ilyen volt például a gyülekezés sátrának szolgálatára felajánlott fél siklus: „Adja meg ki-ki életének váltságát az Úrnak az ő megszámláltatásakor”. „És szedd be az engesztelési pénzt az Izrael fiaitól, és add azt a gyülekezet sátorának szolgálatára” (2Móz 30:12.16). Ezenkívül „oda vigyétek egészen égő áldozataitokat, véres áldozataitokat, tizedeiteket, kezeiteknek felemelt áldozatát, mind fogadásból, mind szabad akaratból való adományaitokat, és a ti barmaitoknak és juhaitoknak első fajzását” (5Móz 12:6.11). Az adományok lehettek alkalmi jellegűek is, mint például a sátor építésekor felajánlottak (2Móz 35:4-9.29), vagy később, a Templom építésekor vagy újjáépítésekor beszolgáltatót ajándékok (1Kron 29:6-9. Ezsdrás 1:4,6, 2:68).

„A zsidóktól elkért, vallásos vagy jótékonyági célokat szolgáló pénzbeli hozzájárulás jövedelmüknek majdnem a negyedét képezte.”⁴ A teokratikus rendszerben – Mózesről Sámuelig – ez volt az adózás világszinten elterjedt formája, amelyet napjainkban már csak az adóparadicsomokban alkalmaznak.

Izrael népének azon törekvése, hogy a többi népekhez hasonló legyen (1Sám 8:20), következményekkel járt: változatos adózási eszközöket vezettek be, az illetékek mértéke megemelkedett, mivel a fentiekhez még hozzáadódott a tized és más, a királyi jog által meghatározott összegek befizetése (1Sám 8:11-17), majd később az uralkodó hatalomnak adott sarc (Józs 16:10, 2Kir 17:3), az átutazási adó (Ezsdrás 4:13,20), a vám (Ezsdrás 7:24) és egyéb illetékek.

Megfigyelhetjük, hogy a korai héber korban az adózási eszközök két kategóriája körvonalazódott, melyek napjainkban is ismertek: az adók és az illetékek.

A tizedek és az adók képezték a tulajdonképeni adót. Annak ellenére, hogy az elsőt mindenki saját akaratából fizette, a bibliai szövegek alátámasztják ennek kötelező és végleges jellegét (Lk 20:25, Róm 13:7). Ugyanakkor ennek kifizetése azonnali és közvetlen ellenszolgáltatás hiá-

nyában történt meg, a személyes hozzájárulás ugyanis egy közös alapba jutott, az Úr Házának kincstárába, vagy esetenként a királyi kincstárba (Mal 3:10, Ezsdrás 7:20).

A különböző adományok beolvadhatnak az adóba, elsősorban azért, mert a fizető alany akkor azonosítható be, amikor bizonyos tevékenységek, munkálatok vagy szolgáltatások elvégzését kéri, mint például a leprától való megtisztítást (3Móz 14:2.10). Ugyanakkor a fizetés célja a kapott szolgáltatások vagy az elvégzett munka költségeinek részleges fedezése (Mik 3:11), egyedülálló jellegű, függetlenül az adózó egyén lehetőségeitől (2Móz 30:15) valamint előrelátható (4Móz 15:19).

Nem utolsó sorban, a fizetési kötelezettség megtagadása esetén elsődleges fontosságú annak a személynek is a felelőssége, akinek feladata az adó behajtása (2Krón 24:6).

Adóztatási módszerek és más technikai vonatkozások

Érdekes megfigyelni, hogy milyen részletességgel van leírva Mózes könyveiben az, hogy miként határozandó meg, hogy mi minősül adózandónak, illetve mekkora adó róható ki egy bizonyos objektumra, jövedelemforrásra (3Móz 27:30, 5Móz 14:22).

Ugyanakkor azt is láthatjuk, hogy az adók meghatározására a bibliai korban meglehetősen változatos eszközöket használtak:

- Közvetlen, egyéni indítékból történő fizetés (1Móz 14:20)
- Az adóhatóságok általi kötelezővé tétel (Mt 17:24)
- A forrásból való levonás (4Móz 31:30)

A Biblia gazdag szemléltetőanyagot kínál ebben a témában, még az adókra jellemző technikai eszközök bemutatására is nagy hangsúlyt fektet:

- Az adózás alanya: az egyént a törvény kötelezi az adó befizetésére (Mt 17:25-26)
- Az adó fizetője (Mt 17:27)
- Az adó tárgya: az adózás alá eső objektum, jövedelem vagy vagyon (5Móz 14:28, Neh 13:12, Mt 23:23)
- Az adó forrása – amiből az adót kifizetik (3Móz 27:32, Ez 27:15)
- Az adó összege – százalékban vagy meghatározott mennyiségben (1Móz 47:26, 2Kir 3:4)
- Befizetési határidő (1Móz 47:24)

* * *

A Szentírás elsődleges célja természetesen az, hogy figyelmünket az Úr Jézus Krisztus megváltó áldozatára irányítsa, amely egyedüli reményiségünk az örök élet ajándékának elnyeréséhez. Viszont, ahogy az az ókori izraeliták esetében is volt, számunkra is tanácsokkal szolgál földi életünkre vonatkozóan: az Úr követőihez szóló parancsa a példaértékű életre vonatkozóan ma is időszerű (Mt 5:16).

A buzdítást majdnem ugyanebben a megfogalmazásban Pálnak és Péternek az első keresztény gyülekezetekhez és közösségekhez címzett leveleiben is olvashatjuk (Fil 2:15, 1Pt 2:12).

Nekünk mint „választott nemzetiségnek, királyi papságnak, szent nemzetnek” (1Pt 2:9) szerepünk és kötelességünk embertársaink irányítása, tanácsolása.

Az izraeli adórendszer jó tulajdonságainak és hatékonyságának hangsúlyozásán túl e téma fő tanulsága számunkra ez: „Adjátok meg azért mindenkinek, amivel tartoztok: akinek az adóval, az adót; akinek a vámmal, a vámot; akinek a félelemmel, a félelmet; akinek a tisztességgel, a tisztességet” (Róm 13:7), de elsősorban „adjátok meg azért ami a császáré, a császárnak, és ami az Istené, az Istennek” (Lk 20:25). ■

1. A közügy anyagi erőforrásainak megteremtéséhez szükséges rendszer, amelyet az adók és illetékek begyűjtése révén működtetnek.

2. I. Văcărel, *Politici fiscale și bugetare în România: 1999-2000*, București, Editura Expert, 2001, 40.

3. E. G. White, *Pátriárkák és próféták*, 465.

4. *Ibidem*, 462.

Dan Constantinescu, a Bukaresti Ökológiai Egyetem közgazdaságtudomány professzora

„LEGYÜNK BARÁTOK!”

Ez a mottó több mint 22 éve bátorítja és egyesíti a romániai adventista diákokat az AMiCUS diákszövetség kellemes, családi körébe.

Amikor az AMiCUS-ról beszélünk, első indításként a latin szótárban keressük a név eredetét, hiszen az „amicus” szó jelentése: barát, olyan személy, aki törődik társával, baráti érzelmeket táplál iránta, odaadóan, baráti módon, kellemesen viszonyul hozzá...” Az AMiCUS Diákszövetség hivatalos megnevezése viszont a világszintű egyházszervezet által az angol „Adventist Ministry to College and University Students” szavakból alkotott mozaikszó (Adventista Misszió Kollégiumi és Egyetemi Hallgatók Számára).

Az AMiCUS célja a világi egyetemeken tanuló adventista diákok, kollégiumokban lakó adventista egyetemisták lelki, intellektuális és társadalmi szükségleteinek betöltése mindenütt a világon. Az egyház különböző szintjein tevékenykedő vezető személyekkel együttműködésben célul tűzte ki ezen kitételek teljesítését, és megteremti azt a keresztény közösségi keretet, amelyben a diákok felkészülhetnek az akadémiai körökben felbukkanó intellektuális kihívások megoldására, kifejleszthetnek és gyakorlatba ültethetnek bizonyos társadalmi,

oktatási és kulturális programokat mind egyetemeken, mind általában a társadalomban, környezetükben. Ily módon a diákok olyan konkrét képességeket sajátíthatnak el, amelyek hozzájárulnak saját, személyes fejlődésükhöz.

Az AMiCUS 1993-ban jelent meg Romániában, amikor egy jászvásári diákcsoport lefektette ennek a politikailag pártatlan, nem kormányzati non-profit szervezetnek az alapjait. Az akkor megfogalmazott célkitűzések vezérlik napjainkban is az AMiCUS tevékenységét: az emberközi kapcsolatok erkölcsi-keresztény értékekre alapozó erősítése, az egészséges életmód alapelveinek terjesztése, az egészséges test, lélek és elme fenntartásához szükséges ismeretek hirdetése. Az ötletet az ország többi egyetemi központjában tanuló adventista diákság is azonnal átvette.

Ily módon a szervezet jelenleg az ország 18 egyetemi központjában tevékenykedik: Arad, Brăila, Brassó, Bukarest, Cernica, Kolozsvár, Konstanca, Krajova, Galac, Jászvásár, Nagyvárad, Pitești, Ploiești, Nagyszeben, Szucsáva, Târgoviște, Marosvásárhely, Temesvár.

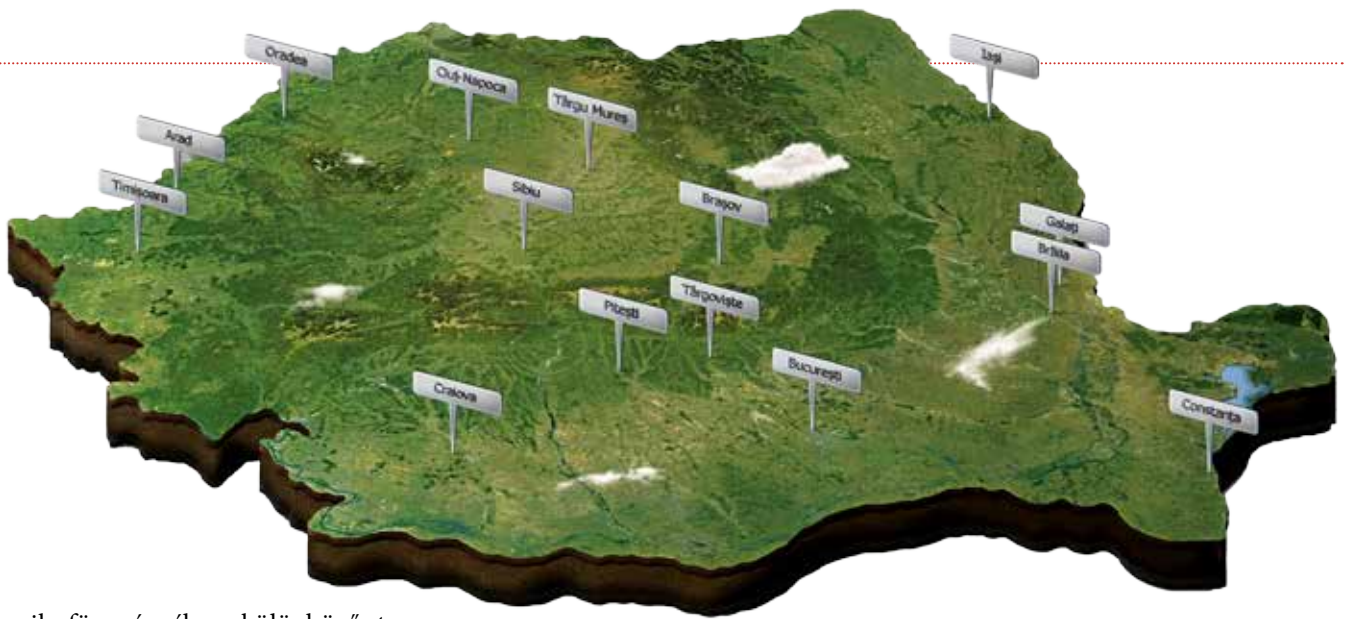
Ennek a folyamatos fejlődésnek köszönhetően örömmel tapasztaljuk, hogy ebben az évben, országos szinten, több mint 1000 diák vesz részt tevékenyen a szervezet programjaiban. A helyi szervezetek nagyságuk, lehetőségeik és jellegzetességük

ADVENTISTA DIÁKOK MARCEL BRANDZANIC

AZ AMICUS CÉLJA A VILÁGI EGYETEMEKEN TANULÓ ADVENTISTA DIÁKOK, KOLLÉGIUMOKBAN LAKÓ ADVENTISTA EGYETEMISTÁK LELEKI, INTELLEKTUÁLIS ÉS TÁRSADALMI SZÜKSÉGLETEINEK BETÖLTÉSE MINDENYHOL A VILÁGON.

geik függvényében különböző terveket dolgoznak ki, amelyek közül megemlítjük a társadalmi vonatkozású programokat (börtönszolgálat, árvaházak, gyermekotthonok látogatása, öregotthonokban szervezett tevékenységek, a hátrányos helyzetben levő gyerekek segítése és támogatása, stb.), az oktatási tevékenységeket (szemináriumok tartása iskolákban, diák vita-körök szervezése, egészség-expók, az egészséges életmód elveinek terjesztését szolgáló reklámanyagok kidolgozása és terjesztése, stb.), valamint a kulturális tevékenységeket (koncertek, vetélkedők, kulturális klubtevékenységek, stb.). Mindezek által próbálunk válaszolni a társadalom igényeire és szükségleteire, valamint szeretnénk egy felüdítő és vonzó keretet teremteni az önkéntesek számára (táborokat, kirándulásokat az országban és külföldön, tematikus esteket, stb.), amelyben lelkileg, szakmailag és egyénileg is egyaránt fejlődhetnek (kiscsoportok, tanulmányozás, imádkozás és misszió céljából, kerekasztalok, szemináriumok, műhelytevékenység, vitakörök, kórusok, stb.).

A fiókszervezetek nagy számát és ezek tevékenységeinek változatosságát tekintve véve eldöntöttük, hogy az előttünk álló év minden havában az Adventszemlében egy AMiCUS-rovatot jelentetünk meg, amely által rendre megismertetjük az olvasókkal fiókszervezeteinket. Így minden hónapban elmondhatjuk: „Legyünk barátok!” ■

Marcel Brândzanic az Unió Ifjúsági Osztályának társigazgatója.

MISSZIÓ ■ ESZMÉNY ■ ÉRTÉKEINK

■ MISSZIÓ

Célkiűzésünk baráti kapcsolatok kialakítása a diákok körében, amelyek által lehetőségünk nyílik az egyéni fejlődésre, s mindezt a test, az elme és a lélek egészségének fenntartására vonatkozó elvekre alapozzuk. Szeretnénk segíteni a társadalmi szükségletek kielégítésében önkéntes munka által, és szeretnénk bemutatni Istent, hogy életünk és felebarátaink élete értelmet nyerjen.

■ ESZMÉNY

Az AMiCUS szeretne válaszolni a diákok társadalmi, intellektuális és lelki szükségleteire. Ragaszkodunk a keresztény-erkölcsi értékekhez, felkészítjük a diákokat az élet kihívásaira, fejlesztjük társadalmi és vezetői-szervezői képességeiket. Megteremtjük számukra a megfelelő keretet, amelyben fejleszthetik kreativitásukat, gyakorlatba ültethetik ötleteiket a társadalom javára.

■ ÉRTÉKEINK

- A** **ACCEPTARE (ELFOGADÁS)**
Elfogadunk úgy, ahogy vagy!
- M** **MORALITATE (ERKÖLCSISÉG)**
Élj szépen!
- I** **IMPLICARE (ODAADÁS)**
Te vagy az a változás, amelyet a világban látni szeretnénk!
- C** **CURAJ (BÁTORSÁG)**
Merj más lenni!
- U** **UNITATE (EGYSÉG)**
Harcolj másokért!
- S** **SĂNĂTATE (EGÉSZSÉG)**
Vigyázz egészségedre!

A NAGY ADVENT NAPJA ÉS ÓRÁJA (II)

A hét idő

1844 után más adventisták (például az „első napi” adventisták) között is voltak olyanok, akik megpróbálták pontos dátumokban meghatározni az advent, az Armageddon vagy más eszkatológiai esemény bekövetkeztének idejét. Charles T. Russel, a Biblia Tanulói nevű szervezet (ma Jehova Tanúi) úttörője és követői egy sor időpontot határoztak meg az 1874 és 1924 közé eső időszakra vonatkozóan. Az 1914-es év napjainkig nagy jelentőséggel bír teológiájukban.

Ezeknek a számításoknak a „bibliai” forrása a Dán 4:25 versében említett hét idő, amelyre William Miller is utalt. A szöveg figyelmes olvasásakor felismerjük a tiszta és világos kijelentést, mely szerint, az illető prófécia teljes egészében a babiloni király életének hét évében teljesedett be (Dán 4:28). Az erőltetett allegorizálás és osztályozás hibás feltételei először Millert, majd követőit is a következő számítások elvégzéséhez vezették:

Az álomban látott fa utalhatna nemcsak Nabukodonozorra, hanem a babiloni királyságra is (és nemcsak a történelmi Babilonra, hanem a profetikusra, átvitt értelemben), melynek fejét és testét megtaláljuk a Dán 2. fejezetében bemutatott álomban. Érdekes módon a babiloni király örültségének hét éves időszakát, apokaliptikus években értelmezve (nap = év), vagyis a $7 \times 360 = 2520$ évet a jeruzsálemi idegen megszállás idejére vonatkoztatták (vö.: Ez 30:3).

Miller szerint ez az időszak Manassé király babiloni bebörtönzésével vette kezdetét (Kr. e. 677), és 1843-1844-ben ért véget, amikor az Úr visszavonta volna Babilontól világ feletti uralmát. Russel diákjai szerint a kezdet Babilon elestekor, Kr. e. 607-ben volt, a vég pedig 1914-ben, amikor is Jézus befogadta a mennybe az Ő királyságát, felavatván ezáltal lelki kormányzatát, melyet a brooklyni Jehova Tanúi felügyeltek.

Mindkét fantáziakép teljességgel hibás, alaptalan. Manassé bebörtönzésének éve ismeretlen, és még ha tudnók is, mikor volt, akkor sem lenne semmilyen kapcsolata a vitatott témával. Jeruzsálem Kr. e. 587–586-ban, nem pedig Kr. e. 607-ben esett el. Jeruzsálem vazallusi kapcsolata Babilonnal a hetven éves fogsággal együtt, ahogy azt Dániel kiszámolta (Dán 9:2), Kr. e. 605-ben kezdődött. 1843-ban nem vált valóra a boldog reménység, ha pedig 1914-ben Krisztus elkezdett

uralkodni a mennyben, és a földet a hívőknek adta, akkor sajnálatos, hogy e lelki kormányzásnak nincs semmilyen gyakorlati haszna.

Híveik közül egyesek visszatértek az 1843-as millerita „térképhez” azzal érvelve, hogy ha azt Ellen White is igazolta, akkor azt jelenti, hogy minden részlete helyes, beleértve azt is, hogy a „mindennapi áldozat” a pogány Róma, amely Kr. u. 508-ban zárta volna le 666 éves uralmát, a Dán 4. fejezetében leírt hét idő pedig 1844-ben fejeződött be. Annak ellenére, hogy a Dán 8:14, 9:24-27 és 12:7-12 versek kronológiai próféciai komolyak, a millerita magyarázat lényegében helyes volt, és érdemes a Biblia bármely kutatójának figyelmére, a többi millerita számítás azonban csupán egyszerű ereklje, amely nem vezet „gyógyuláshoz”.

1260 év – meddig?

Nemrég egyes hívők elkezdtek újrászámolni a Dániel és a Jelenések próféciaiban tükröződő 1260 évet a nap-év képlet szerint (Dán 7:25; 12:7; Jel 11:2-3; 12:6,14; 13:5). Ellentétben azokkal, akik elfogadják a millerita magyarázat rég elavult erekljeit is, ők mindent újrászámolnak. Az 1260 év a pápai uralom ideje alatt zajlik le (538–1798), magyarázat, mely évszázadok óta megállja a helyét, most azonban új értelmezést kap olyan indoklással, hogy a történelem során egyetlen hatalom sem exponálja le konkrétan ezt az időszakot.

Ennek az új számításnak a szerzői, akik testvérek az Urban, és hiszik közeli visszajövetelét, állítják, hogy a valódi történelem tulajdonképpen más: a pápai uralom kezdete szerintük 754-re tehető, következésképpen az 1260 év számunkra 2014-ben érne véget. A dátumot nemrég 754-ről 755-re módosították, tehát egy új határidőt tűztek ki. Az ilyen számítások mellett sosem unatkozunk, de segítségünkre sincsenek.

A megszokott történelmi források a Pápai Állam (Pápai Államok) fennállásának kezdetét az úgynevezett „pipini adománytól” (754-756) számolják, az 1870-es év pedig az egyházi állam felbomlásának dátuma. Ezek az adatok önmagukban helytállóak, azonban nem teljesek és nem elégségesek. 1870-ben volt a Pápai Állam utolsó felbomlása, az első és leglátványosabb azonban az 1798-as volt, közvetlenül a Francia Forradalom után, amikor Európában megszűnt a pápai dominancia. Ezt más hasonló események is kö-

A JELENÉSEK KÖNYVÉBEN ÉS A PRÓFÉTASÁG LELKÉBEN MEGJELENŐ FIGYELMEZTETÉS, MELYSZERINT A DÁNIEL KÖNYVÉBEN LEÍRT UTOLSÓ PROFETIKUS DÁTUM UTÁN (1844) NEM KELL TÖBB PONTOS IDŐPONTRA VÁRNUUNK, MÉG MINDIG ÉRVÉNYES, ÉS MINDEN BÖLCS ÉS ÉRTELMEZŐ ADVENTISTA EHÉZ TARTJA MAGÁT.

vették 1809-ben, 1849-ben és 1870-ben. A pápai állam újraalakulásának legutóbbi alkalma 1929-ben volt, amikor is Vatikán név alatt, eddigi történelmének legkisebb földrajzi területét kapta. 1798 és 1870 között a Pápai Államot sorozatos csapások érték, a politikai hatalom egyre inkább elutasította a pápaságot, amely már semmiféle jelentőséggel nem bírt az üldözés szempontjából. Ebben a minőségben 1929-től napjainkig egyre csökkent a befolyása, és a pápaság már nem bizonyítja az 538 és 1798 közötti időszakra jellemző vad színgort. „A halálos seb”, amelyet a Francia Forradalom alkalmával kapott, és amely csak mélyült az azt követő világi forradalmak idején, még mindig nem gyógyult be. A pápaság jelenlegi kapcsolata a világgal tisztán kulturális és diplomáciai. A Vatikán jelenlegi politikája hivatalosan elkülönül attól a totalitárius filozófiától, amely a múltban erőszakot és vérontást szült. A Bibliát a nép kezébe adták, komoly fordítások születtek, sőt a pápaság maga is bátorít a Szentírás naponkénti olvasására.

Azonban valóban 754 volt a pápai uralom kezdete? Amikor olyan hosszú időszakokról beszélünk, mint az 1260 év, egy állam sem tarthatja fenn egységesen létezésének ugyanazon formáját az egész időszak alatt. Amennyiben a klasszikus Pápai Állam fennállása 754-ben vette kezdetét, kijelenthetjük, hogy akkor a pápaság „nagy szarv” volt, nem kicsi, ahogy azt Dániel 7. fejezete állítja. Számos történelmi bizonyítékunk van arra vonatkozóan, hogy a Pápai Állam előtt létezett egy helyi uralom, melyet Pápai Hercegségnek neveztek.

A jelenlegi adatok szerint, amelyek a Vatikán honlapján¹ is megjelennek, a pápai államiség politikai valósága a következő gyökerekkel bír:

A IV. században az Egyház számos területi adományt (birtokot) kapott, azonban mindezeket nem uralkodó hatalomként, hanem magántulajdonosként birtokolta. Az V. században az itáliai Egyház-szervezet és a Pápa – Róma püspöke és feje – nyíltan kijelentette lelki felsőbbrendűségét az egész Egyház fölött. A Pápai Állam mint uralkodó politikai egység magvait tehát a VI. században ültették el. A Birodalom, Konstantinápoly központtal, elindította Itália újrahódítását, amely majdnem 20 évig tartott (535–554), és tönkretette Itália politikai és gazdasági szervezetét. E háborúk végeztével észak felől betörték a félszigetre a longobárdok, elfoglalva az ország nagy részét. A VII. században a keleti császári hatalom nagyrészt egy átlósan húzódo sávra korlátozódott. Ez volt az úgynevezett Róma-Ravenna folyosó, amely Ravennától (a császári megbízott központja) Rómáig, délen pedig Nápolyig terjedt,

néhány tengerparti területet is magába foglalva. Míg a császári hatalom ténylegesen ezen területek észak-keleti végén nyilvánult meg, a pápa, mint a legnagyobb földbirtokos és Itália legkimagaslóbb személyisége, egy jobb megoldás hiányában átvette az uralkodó hatalom nagy részét, amelyet a bizánciak nem tudtak kézben tartani, mindezt a Róma körüli birtokok védelme érdekében.

Így, miközben a pápák a Keleti (Bizánci) Birodalom alattvalói maradtak, a Római Hercegség, amely földrajzilag megegyezett a jelenlegi Lazio területével, gyakorlatilag önálló állammá fejlődött a pápa vezetése és uralma alatt.

Mindezekhez csak annyit tehetünk hozzá, hogy 554-ben Jusztiánusz császár elfogadta az itáliai politikai helyzetet, miután a területet felszabadította az osztrogótok uralma alól. Róma és a déli területek már 538-ban felszabadultak. Ugyanakkor a pápaság ezen látszólagos szerény belépése a politikai színpadra abból a szempontból is nagy jelentőséggel bír, hogy 534-ben újra kiadták a jusztiniánuszi törvényeket, amelyek a pápát „az egyház szentjei fejének” és az eretnekek megjavítójának ismerte el. 1698-ban Drue Cressener angol teológus számolta ki elsőként helyesen az 1260 éves próféciai időszakot, kijelentvén, hogy ez „kevésbé 1800 előtt” ér véget, amely meg is történt, magyarázatának megjelenése után 109 évvel.²

Következtetésképpen nem fogadhatjuk el a 754/756–2014/2016 számítást az 1260 évvel kapcsolatban, mivel 1798 és 2015 között a pápaság egyáltalán nem állt „harcban” a „szentekkel”, és mivel a pápai hatalom szerény kezdetei („kis szarv”) a hatodik századra tehetőek, pontosabban 538-ra, nem pedig 754-756-ra.

A Jelenések könyvében és a Prófétaág Lelkében megjelenő figyelmeztetés, mely szerint a Dániel könyvében leírt utolsó profetikus dátum után (1844) nem kell több pontos időpontra várunk, még mindig érvényes, és minden bölcs és értelmes adventista ehhez tartja magát. Még ha Jézus visszajönne is a közeljövőben, az elkövetkező években (adná az Úr, hogy ez minél hamarabb megtörténjék!), az nem valamely prófétai határidő lejártának lenne az eredménye. Óvakodjunk attól, hogy olyan dolgok után kutassunk, amelyeket Isten senkinek, még a Fiúnak sem nyilatkoztatott ki! ■

Florin Lăiu, az Adventista Teológiai Intézet tanára

PRÓFÉCIAI SZÁMITÁSOK FLORIN LĂIU

MÉG HA JÉZUS VISSZAJÖNNÉ IS A KÖZELJÖVŐBEN, AZ ELKÖVETKEZŐ ÉVEKBEN (ADNÁ AZ ÚR, HOGY EZ MINÉL HAMARABB MEGTÖRTÉNJEK!), AZ NEM VALAMELY PRÓFÉTAI HATÁRIDŐ LEJÁRTÁNAK LENNE AZ EREDMÉNYE.

1. Lásd: http://vatican.com/articles/popes/the_papa_states-a70.

2. Drue Cressener, *The Judgements of God upon the Roman Catholic Church*, London, 1689.

Új kiadás: 1990. Lásd: [www.amazon.com](https://archive.org/details/CressenerDrue.ADemonstrationOfTheFirstPrinciplesOfTheProtestant) és <https://archive.org/details/CressenerDrue.ADemonstrationOfTheFirstPrinciplesOfTheProtestant>.

ZSOLTÁROK

1. Az adott kód alapján töltsétek ki az üresen maradt helyeket, és felfedezhetitek Dávid egyik nagy vágyát, amely reméljük, a tietek is!

Kód:

(1=o; 2=k; 3=t; 4=a; 5=s; 6=b; 7=i; 8=z; 9=n; x=y; y=á; z=g; 0=d)

Szolgád vagyok _ _ _ _ _ ,
1 2 3 4 5 5

hogy megismerjem a Te _ _ _ _ _ !
6 7 8 1 9 x 5 y z 4 7 0 4 3

**A NYÁJ
BARÁNYKÁI**
ALINA
CHIRILEANU

„MIVELHOGY
RAGASZKODIK
HOZZÁM, MEGSZABADÍTOM ŐT, FELMAGASZTALOM ŐT, MERT ISMERI AZ ÉN NEVEMET!”
(ZSOLT 91:14)

Alina Chirileanu
az Unió Gyermek-
osztályának
aligazgatója.

2. Írjátok be az üres helyekre, hogy a Zsoltárok melyik fejezetében találhatóak az alábbi szövegek, majd tanuljátok meg kívülről a bibliaverseket. A fejezetek számának összege 840 kell, hogy legyen, amennyiben helyesen töltöttétek ki a feladatot.

- A. Örvendezek, mikor mondják nékem: Menjünk el az Úr házába! _ _ _
- B. Boldog ember az, aki nem jár gonoszok tanácsán. _
- C. Íme, mily jó és mily gyönyörűséges, amikor együtt lakoznak az atyafiak! _ _ _
- D. Az Úr az én pásztorom; nem szűkölködöm. _ _
- E. Szemeimet a hegyekre emelem, onnan jön az én segítségem. _ _ _
- F. Hallgasson meg téged az Úr a szükség idején; oltalmazzon meg téged a Jákob Istenének neve. _ _
- G. Ha nem az Úr az, aki velünk volt, így szóljon Izráel! _ _ _
- H. Dicsérjétek Istent az Ő szent helyén; dicsérjétek Őt az Ő hatalmának boltozatán! _ _ _
- I. Ha az Úr nem építi a házat, hiába dolgoznak azon annak építői. _ _ _
- J. Az egek beszélnek Isten dicsőségét, és kezeinek munkáját hirdeti az égboltozat. _ _

Válaszok: 1. Zsolt 119:125 – oktatás; biztonyságarát
2. a.122; b.1; c.133; d.23; e.121; f.20; g.124; h.150; i.127; j.19.

AZ UTOLSÓ VÁLTÓ

A mikor önök e sorokat olvassák, már régen véget ért az Unió rendkívüli választási közgyűlése, és mindenki megismerte a Román Unió új elnökének nevét. Általában az utolsó felszólaláskor jelentést mutatnak be, és jókívánásokat mondanak. Egy jelentés megírása, még ha csak 20 hónap telt is el a mandátumomból, számos jegyzőkönyvhöz, munkánk sok vetületéhez vezetne vissza. Bemutathatnék számadatokat, ábrákat, mellékleteket, képleteket, vagy kezdenék az ókori filozófiához hasonló szónoklattal is.

Ezen lehetőségek egyensúlypontját célkitűzéseink objektív és részrehajlás nélküli elemzésében, valamint az eddigi tevékenységeinkben megmutatkozó Gondviselés azonosításában lelhetjük fel. A két kilátás összegzését hálával kell kezdenem, mert minden alkalommal, amikor elhaladok az emlékezés oszlopai mellett, alázatosan meghajtom magam Isten előtt, és megköszönöm kegyelmét. Elkötelezem magam a Jővevő előtt, hogy ajkamat megnyitva, hálát zengjek Neki.

Adós vagyok Isten előtt, amiért 2014 áprilisában kegyelmesen elhívott egy felelősségteljes tisztség betöltésére, azért a kegyelemért, hogy imában és cselekedetekben hordozhattam az országban és a diaszpórában élő több tízezer hívó földi és mennyei sorsát, azért a kegyelemért, hogy okkal és céllal jártam az ország útjait, és megpihenhettem ennek az áldott Uniónak a gyülekezeteiben, vagy a hívók otthonában, azért a kegyelemért, hogy az önök – lelkészek és tisztségviselők – oldalán dolgozhattam az önök által képviselt hívókkal együtt, azért a kegyelemért, hogy az Unió vezetősége bizalmas baráti kezdet nyújtott felém, és mindenben támogatott, azért a kegyelemért, hogy az Uniónál és az Egyházterületeknél tevékenykedő munkatársakban és a Végrehajtó Bizottság tagjaiban mindig testvérre, segítőre és barátára leltem, és nem utolsó sorban azért a kegyelemért, hogy együtt lehettem az Úrhoz hűséges, megértő családommal.

Az Adventszemle egy előbbi számában visszatekintettünk munkásságom első évére, mintegy válaszként arra a kérdésre, hogy „mit dolgoztok ti ott, az Uniónál?” Ezen időszak tevékenységeinek és döntéseinek az áttekintése kiemelte a Mindenható Isten nagyságát, aki végtelen jó-ságában és szeretetében személyesen foglalkozott misz-sziós képességeink fejlesztésével, megajándékozott minden szükséges erőforrással, és megértően viszonyult tehetetlenségeinkhez és hibáinkhoz. Szeretnénk azonban az emberekről is beszélni. Ebben az évben megtapasztaltam, hogy miközben egyesek gyűlölik a „csapat” kifejezést, és úgy vélik, hogy ennek értelme már csak a szótárakban lelhető fel, az Unió munkatársaival közösen mi valóban csapatot alkottunk, és együttesen dolgoztunk az Úrért ebben az időszakban.

Nem szeretném úgy zárni ezeket a gondolatokat, hogy köszönetet ne mondanék önöknek, kedves hívők, mindazért az örömeért, amelyet számomra nyújtottak. Az együtt töltött szombatok a hét munkásnapjainak terhe után valóságos felüdülést szereztek és hitben megerősítettek. Valószínűleg felfedezték már rövid, havi jelentéseimben is, hogy mennyire elragadtatott mindaz, amit a gyülekezetekben, a hívők között felfedeztem. Köszönöm mindenkinek az Urunk egyházának javára tett őszinte és önkéntes erőfeszítéseket. Az elmúlt 20 hónap áldásainak özőnében felfedeztem Isten gondoskodását, és „nem merek szólni semmiről, amit nem Krisztus cselekedett volna” (Róm 15:18).

Elismerjük, hogy megvalósításaink nem egyeznek meg teljes mértékben az Úr akaratával a mai időkre nézve. Az érdemtelenység és a tehetetlenség érzése váljon a megtérés lelkületévé életünkben, és kezdjünk el tevékenykedni a jövőért. A jelen pillanat csak egy pihenő célkitűzéseink elemzésének útján. A javaslatok egy részét emberileg nem lehet értékelni, csak a menny értékelheti ezeket. Sok feladat vár a következő elnökre.

Hibákat is követtünk el. Mit mondhatnánk, amikor „mindenek meztelenek és leplezetlenek annak szeméi előtt, akiről mi beszélünk” (Zsid 4:13)? Ha nem tanulunk hibáinkból, soha nem leszünk igazán hozzáértőek. A Román Unió elnökének lenni nem egyszerű dolog, pillanatnyi fellángolás. De Robert Schuler szavaival élve: „Inkább megpróbálok valami hatalmasat tenni Istenért, még ha hibázok is, minthogy semmit ne tűzzek ki célul, és abban sikeres legyek.” A hibák sokszor elfojtják a pozitív lelkületet. A bátorítás Ellen White tollából is ugyanígy hangzik. „Tévedtél? Ne csüggedj! Az Úr megengedheti, hogy apró hibákat elkövess, hogy megőrizzen a nagyobb hibák elkövetésétől” (E. G. White, *In Heavenly Places*, 124).

A 2016-os év új Unió elnökkel kezdődött. Tisztelt munkatársamnak kívánom, hogy legalább annyi áldásnak örüljön, mint amennyit nekem kínált fel az Úr ebben a felelősségteljes tisztségben. Mindenki számára kívánom, hogy a 2014-2019-es mandátum legyen rendhagyó, vagyis fejeződjön be 2019 előtt, a mi Urunk, Jézus Krisztusunk visszajövetelével. Ámen.

Maradok szeretettel, Marius Munteanu. ■

**AZ ELNÖK
OLDALA
MARIUS
MUNTEANU**

„VÍGAN HIRDETEM
AZ IGAZSÁGOT
A NAGY GYÜLEKEZET-
BEN” (ZSOLT 40:10).

Mezőménési Égészség- és Életmódközpont

KEZELÉSI TURNUSOK

2016 – I. NEGYEDÉV

január 10. – január 21.

január 24. – február 4.

február 7. – február 18.

március 6. – március 17.

március 20. – március 31.

április 3. – április 14.

április 17. – április 28.

május 8. – május 19.

május 22. – június 2.

június 5. – június 16.

SZOLGÁLTATÁSAINK:

orvosi vizsgálat, EKG, periférikus érműködés felmérése (ér-Doppler), biokémiai orvosi analízisek, pakolások, paraffin, agyag, növényi szén, száraz és nedves szauna, jacuzzi, gyógytorna (terem/medence), túravezetés és aerob gyakorlatok a szabadban, svédmasszázs, „0” koleszterintartalmú vegetáriánus étrend, vegetáriánus főzőkör, testsúlykontroll-program, dohányzásleszoktató-program, szaktanácsadás, elektroterápia, lézerterápia, mágneses terápia, ultrahang

TÁJÉKOZTATÁS ÉS HELYFOGLALÁS:

Centrul de Medicină Lifestyle Herghelia, OP Ceaușu de Câmpie, Jud. Mureș, Cod 547140

Tel: 0265-324.010 | Fax: 0265-324.012 | E-mail: info@herghelia.org | www.herghelia.org | www.youtube.com/hergheliatv